

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 413

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 iunie 2009

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
230.	— Lege privind ratificarea Protocolului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Peru, semnat la Lima la 12 decembrie 2006, de amendare a Acordului de cooperare economico-comercială dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Peru, semnat la Lima la 16 mai 1994	2	
	Protocol de amendare a Acordului de cooperare economico-comercială dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Peru, semnat la Lima la 16 mai 1994	2-3	
928.	— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Protocolului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Peru, semnat la Lima la 12 decembrie 2006, de amendare a Acordului de cooperare economico-comercială dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Peru, semnat la Lima la 16 mai 1994	4	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
	Decizia nr. 315 din 5 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	4-5	
	Decizia nr. 603 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 69 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	6-7	
	Decizia nr. 607 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 81 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	8-9	
	Decizia nr. 609 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	9-11	
	Decizia nr. 611 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (4) și ale art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat	11-12	
	Decizia nr. 674 din 5 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 ¹ pct. 1 lit. b), art. 361 alin. 1 lit. c) și art. 385 ¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală		13-14
	Decizia nr. 675 din 5 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală		14-15
	Decizia nr. 676 din 5 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. 1 din Codul de procedură penală		15-16
	Decizia nr. 677 din 5 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală		17-18
	Decizia nr. 678 din 5 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ⁹ pct. 17, art. 385 ¹⁵ pct. 2 lit. d) și art. 385 ¹⁶ din Codul de procedură penală		18-19
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
64.	— Ordonanță de urgență privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență.....		20-25
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
62.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei pentru aprobarea Procedurii de alocare a sumei bănești rezultate din neîndeplinirea de către furnizorii de energie electrică a cotelor obligatorii de achiziție de certificate verzi		26-31
★			
	Lista cuprinzând asociațiile și fundațiile care primesc subvenții de la bugetul local al Consiliului Local al Municipiului Mediaș, pentru anul 2009, precum și cuantumul acestora, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială		32

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind ratificarea Protocolului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Peru, semnat la Lima la 12 decembrie 2006, de amendare a Acordului de cooperare economico-comercială dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Peru, semnat la Lima la 16 mai 1994****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Articol unic. — Se ratifică Protocolul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Peru, semnat la Lima la 12 decembrie 2006, de amendare a Acordului de cooperare economico-comercială dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Peru, semnat la Lima la 16 mai 1994, ratificat prin Legea nr. 14/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 28 martie 1996.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ANCA-DANIELA BOAGIU

București, 10 iunie 2009.
Nr. 230.

PROTOCOL**de amendare a Acordului de cooperare economico-comercială dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Peru, semnat la Lima la 16 mai 1994**

Guvernul României și Guvernul Republicii Peru, denumite în continuare *părți contractante*, luând în considerare faptul că de la 1 ianuarie 2007 România va adera la Uniunea Europeană și va lua parte la politica comercială comună,

dorind să dezvolte relațiile bilaterale tradiționale stabilite între părțile contractante în domeniile colaborării economice, industriale, științifice și tehnice,

dorind să stabilească un cadru adecvat pentru continuarea dialogului dintre părțile contractante, în vederea dezvoltării și elaborării unor măsuri apropiate pentru a întări și dezvolta relațiile economice, în beneficiul reciproc al părților contractante,

au convenit următoarele amendamente la Acordul de cooperare economico-comercială dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Peru, semnat la Lima la 16 mai 1994:

ARTICOLUL 1

Titlul acordului va fi următorul: „Acord privind cooperarea economică între Guvernul României și Guvernul Republicii Peru”.

ARTICOLUL 2

Articolul I al acordului va avea următorul conținut: „Obiectul prezentului acord privește crearea condițiilor favorabile extinderii relațiilor economice și stimulării contactelor economice dintre persoanele fizice și juridice autorizate.”

ARTICOLUL 3

Articolul V va avea următorul conținut: „Relațiile economice se vor desfășura prin intermediul contractelor încheiate între

persoanele fizice și juridice din România și Peru, în conformitate cu legislația fiecărui stat.”

ARTICOLUL 4

Articolul VIII va avea următorul conținut:

„Cu scopul de a dezvolta relațiile economice bilaterale și în conformitate cu legislațiile lor naționale, părțile:

— vor oferi asistență pentru înființarea și funcționarea de oficii, filiale, camere de comerț comune și alte entități economice, în conformitate cu legislația părților contractante;

— vor promova și vor susține misiuni economice și de investiții, târguri, expoziții, seminare, simpozioane și alte activități similare;

— vor susține instituțiile financiare și băncile celor două părți contractante pentru stabilirea de contacte și pentru consolidarea cooperării, vor promova participarea întreprinderilor mici și mijlocii la îndeplinirea obiectivelor prezentului acord, vor încuraja activitățile de investiții, crearea de întreprinderi comune și filiale;

— vor încuraja schimbul de experți din sectoarele public și privat, tehnicieni, investitori și reprezentanți ai mediului de afaceri, precum și transferul de materiale, echipament și know-how necesare pentru îndeplinirea activităților cuprinse în sfera de aplicare a prezentului acord.”

ARTICOLUL 5

La articolul X, sintagma „cooperare economică și comercială” va fi înlocuită cu sintagma „cooperare economică”.

ARTICOLUL 6

Articolul XI va fi amendat prin adăugarea unui nou paragraf, cu următorul conținut:

„Prezentul acord nu poate fi interpretat sau invocat astfel încât să încalce sau să afecteze în orice mod obligațiile rezultate din calitatea României de membru al Uniunii Europene sau din orice acorduri încheiate între Republica Peru, pe de o parte, și Comunitatea Europeană sau Comunitatea Europeană și statele membre, pe de altă parte.”

ARTICOLUL 7

(1) La articolul XII, sintagma „Comisia bilaterală de comerț” va fi înlocuită cu sintagma „Comisia mixtă pentru cooperare economică”.

(2) Articolul XV va fi amendat și va avea următorul conținut:

„1. Părțile înființează Comisia mixtă pentru cooperare economică, denumită în continuare *Comisia*.

2. Comisia va fi condusă de Ministerul Economiei și Comerțului din România și Ministerul Comerțului Exterior și Turismului din Peru.

3. Comisia poate solicita asistență funcționarilor din alte instituții guvernamentale ale părților contractante și poate înființa grupuri ad-hoc, comitete permanente sau grupuri de lucru de experți, cărora le poate delega atribuții.

4. Sesiunile Comisiei se vor desfășura, alternativ, în fiecare parte contractantă, la solicitarea uneia dintre părțile contractante.

5. Agenda sesiunilor va fi convenită de părțile contractante cu cel puțin două luni înainte de sesiuni și va fi comunicată prin canale diplomatice.

6. Totalitatea informațiilor și recomandărilor comitetelor permanente sau ad-hoc ori ale grupurilor de lucru la nivel de experți sau ale funcționarilor din alte instituții guvernamentale va fi prezentată Comisiei.

7. Atribuțiile Comisiei sunt următoarele:

— examinarea evoluției și prospectarea relațiilor bilaterale economice;

— încurajarea cooperării în domeniile de interes reciproc și facilitarea contactelor dintre companiile părților contractante, identificând proiectele specifice și sectoarele de interes pentru cooperarea bilaterală;

— informarea comunităților de afaceri în legătură cu oportunitățile de investiții pe teritoriul celeilalte părți contractante, informarea reciprocă cu privire la cadrul legal în vigoare care interferează sau privesc aplicarea prezentului acord etc.;

— promovarea și dezvoltare cooperării în sectoarele economice, industriale, științifice și tehnologice, publice sau private, inclusiv a transferului de tehnologie, în conformitate cu obligațiile internaționale ale părților contractante, cu respectarea deplină a drepturilor de proprietate intelectuală și în conformitate cu prioritățile și politicile economice și de dezvoltare ale părților contractante;

— funcționarea ca organ consultativ al părților contractante în ceea ce privește cooperarea în domeniile economic, industrial, științific și tehnologic și încurajarea părților contractante să adopte măsurile apropiate ce vor conduce la îmbunătățirea relațiilor bilaterale ce fac obiectul prezentului acord;

— evaluarea periodică a implementării prezentului acord.

8. Părțile contractante vor acționa în vederea dezvoltării cooperării economice în următoarele domenii, fără a se limita la acestea:

- mașini și echipament industrial;
- industria electronică;
- sectorul minier;
- sectorul chimic și petrochimic;
- industria siderurgică și metalurgică;
- industria lemnului și industria materialelor de construcții;
- industria electrocasnică;
- agricultura.”

ARTICOLUL 8

Articolele II, III, IV, IX și XIV se abrogă.

ARTICOLUL 9

Prezentul protocol de amendare este parte integrantă a acordului.

Prezentul protocol de amendare va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care părțile contractante se informează reciproc în legătură cu îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea sa în vigoare.

Drept care, subsemnații, fiind pe deplin autorizați de guvernele lor, au semnat prezentul protocol.

Semnat în două exemplare, la Lima la 12 decembrie 2006, în limbile română, spaniolă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul apariției unei divergențe legate de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,

Ștefan Costin,

ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în
Republica Peru

Pentru Guvernul Republicii Peru,

Jose Antonio Garcia Belaunde,

ambasador

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind ratificarea Protocolului
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Peru,
semnat la Lima la 12 decembrie 2006, de amendare
a Acordului de cooperare economico-comercială
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Peru,
semnat la Lima la 16 mai 1994**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Protocolului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Peru, semnat la Lima la 12 decembrie 2006, de amendare a Acordului de cooperare economico-comercială dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Peru, semnat la Lima la 16 mai 1994, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 9 iunie 2009.
Nr. 928.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A N r. 315

din 5 martie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) și (2)
din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Duso” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 5.847/233/2007 al Judecătoriei Galați.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.745D/2008, care are același obiect al excepției de neconstituționalitate.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea acestor dosare, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord ca aceste dosare să fie conexate.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.745D/2008 la Dosarul nr. 1.744D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierile din 3 iulie 2009, pronunțate în dosarele nr. 5.847/233/2007 și nr. 1.391/233/2007, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Duso” — S.R.L. din Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege este neconstituțional „în măsura în care se consideră că martor la întocmirea procesului-verbal de contravenție, în lipsa contravenientului, poate fi un angajat al agentului constatat, altul decât un alt agent constatat”.

Judecătoria Galați consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 19 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 19 alin. (1) și (2): „(1) *Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatat și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constatat va face mențiune despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor. În acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.*

(2) *Nu poate avea calitatea de martor un alt agent constatat.*”

Textul constituțional considerat a fi încălcat este cel al art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului. Este invocată și încălcarea art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Textele de lege criticate stabilesc modul în care agentul constatat și contravenientul semnează procesul-verbal de constatare a contravenției. Autorul excepției consideră că prevederile de lege contravin art. 20 din Constituție și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece permit să fie martor la întocmirea procesului-verbal de contravenție, în lipsa contravenientului, un alt angajat al agentului constatat.

Curtea constată că aceste critici de neconstituționalitate sunt neîntemeiate, deoarece Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 prevede suficiente garanții care să împiedice încheierea abuzivă a procesului-verbal fără participarea contravenientului. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 31 alin. (1) din această ordonanță, împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia, care se judecă de instanța judecătorească. De asemenea, conform art. 34 alin. (1) din aceeași ordonanță, în cadrul procesului pot fi administrate probe în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal de constatare a contravenției, care are forță probantă până la dovada contrară.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Duso” — S.R.L. din Galați în dosarele nr. 5.847/233/2007 și nr. 1.391/233/2007 ale Judecătoriei Galați.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 603

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 69 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 68 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România”, excepție ridicată de Cai Aping în Dosarul nr. 1.709/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale în ceea ce privește prevederile art. 11 alin. (1) din ordonanță și apreciind că celălalt text de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale și convenționale la care autorul excepției își raportează critica.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.709/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 68 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Cai Aping într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a deciziei Oficiului Român pentru Imigrări de returnare a acesteia, obligarea acestei autorități la prelungirea dreptului de ședere în România în alte scopuri și la anularea interdicției de intrare pe o perioadă de 6 luni de la data ieșirii din țară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele de lege criticate nu sunt suficient de precise și de accesibile, neîndeplinind criteriul de calitate prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale, în înțelesul dat de practica jurisprudențială a Curții Europene a Drepturilor Omului. Autorul excepției arată că, în opinia sa, este încălcat principiul neretroactivității legii, întrucât noile condiții de prelungire a dreptului de ședere, introduse prin modificările și completările Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, sunt mult mai restrictive și, „prin lipsa de precizie cu privire la străinii intrați în România în temeiul unei legi anterioare, afectează însăși substanța dreptului dedus judecării”.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 68 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 56/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 26 martie 2007 (iar nu prin Legea nr. 347/2007, așa cum precizează autorul excepției).

În temeiul art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007 privind înființarea Oficiului Român pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 347/2007, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 421 din 5 iunie 2008, iar, după renumerotare, art. 68 alin. (5) a devenit art. 69 alin. (5). Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 11 alin. (1): „(1) Străinii aflați temporar în mod legal în România pot rămâne pe teritoriul statului român numai până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau, după caz, prin permisul de ședere.”

— Art. 69 alin. (5): „(5) Dreptul de ședere pentru străinii prevăzuți la alin. (1) lit. e) și f) se acordă pentru o perioadă de maximum un an, fără posibilitatea prelungirii. În cazuri excepționale, pentru străinii prevăzuți la alin. (1) lit. e) dreptul de ședere poate fi prelungit o singură dată pentru o perioadă de până la 6 luni, în vederea dobândirii unei calificări în profesia în care s-au pregătit.”

Străinii prevăzuți la art. 69 alin. (1) lit. e) sunt aceia care au intrat pe teritoriul României în scopul formării profesionale neremunerate în cadrul unei întreprinderi din sectorul public sau privat ori în cadrul unui furnizor de formare profesională acreditat, iar străinii prevăzuți la lit. f) a aceluiași articol sunt aceia care desfășoară activități în cadrul unor programe de voluntariat.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 15 alin. (2) potrivit căruia legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale și contravenționale mai favorabile, și la art. 21 alin. (3) care instituie dreptul părților la un proces echitabil. Se invocă, de asemenea, și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care garantează dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că pretinsa retroactivitate a prevederilor art. 69 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România este, în realitate, o chestiune de determinare a legii aplicabile, în funcție de succesiunea în timp a normelor legale ce stabilesc condițiile în care se poate prelungi dreptul de ședere pe teritoriul României. Competența de a se pronunța cu privire la această problemă aparține exclusiv instanței chemate să soluționeze plângerea introdusă împotriva deciziilor Oficiului Român pentru Imigrări.

Nici celelalte critici nu sunt întemeiate, textele de lege fiind redactate într-o manieră deosebit de clară și precisă, fiind

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 69 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Cai Aping în Dosarul nr. 1.709/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

evident că înțelegerea acestora nu prezintă niciun fel de probleme, iar interpretarea lor nu poate fi decât univocă, neexistând riscul apariției arbitrariului.

Sub acest aspect, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, prin Decizia nr. 848 din 9 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 14 noiembrie 2007, cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, care limitează în timp dreptul acelor străini care se află în România, temporar și în mod legal, de a rămâne pe teritoriul statului român „numai până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau, după caz, prin permisul de ședere”. Cu acel prilej, Curtea a statuat că o asemenea condiție este pe deplin justificată de rațiuni de control al fenomenului migraționist, prin impunerea respectării anumitor obligații de către străinii care au dobândit dreptul de ședere temporară pe teritoriul României. Curtea a mai arătat că aceste dispoziții legale trebuie privite prin prisma prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit cărora, „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, text constituțional care se aplică nu numai cetățenilor României, ci și străinilor și apatrizilor. Din această perspectivă, Curtea a constatat că textul de lege criticat trebuie interpretat prin coroborare cu prevederile art. 4 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, potrivit căroră „Străinii aflați pe teritoriul României sunt obligați (...) să nu rămână pe teritoriul României peste perioada pentru care li s-a aprobat șederea, precum și să depună toate diligențele necesare pentru a ieși din România până la expirarea acestei perioade”.

În ceea ce privește invocarea de către autorul prezentei excepții a dispozițiilor constituționale și convenționale care garantează dreptul la un proces echitabil, Curtea Constituțională observă că prevederile de lege criticate au incidență în cadrul procedurii administrative desfășurate în fața Oficiului Român pentru Imigrări, care este premergătoare etapei juridiciale prin care instanța competentă soluționează plângerea împotriva deciziei Oficiului Român pentru Imigrări cu privire la cererea străinului care a solicitat prelungirea dreptului de ședere pe teritoriul României. Or, în această din urmă fază juridică, autorul excepției își poate formula apărările și își poate valorifica toate garanțiile și drepturile procesuale specifice unui proces echitabil, astfel cum acestea sunt instituite la nivel național și european.

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 607

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 81 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 81 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Yu Shengqiu în Dosarul nr. 3.992/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, indicând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.992/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 81 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Yu Shengqiu într-o cauză de contencios administrativ privind soluționarea unei plângeri formulate împotriva unei decizii de returnare de pe teritoriul României.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate încalcă, pe de o parte, dreptul de proprietate al străinilor beneficiari ai unui drept de ședere temporară acordat în scopul desfășurării de activități comerciale și că, pe de altă parte, sunt lipsite de claritate și precizie, neîndeplinind criteriul de calitate prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în sensul că autorul excepției nu a avut o indicare precisă asupra normelor aplicabile în situația sa. Astfel, din motive neimputabile lui, acesta a înregistrat doar o simplă întârziere în demararea procedurii pentru prelungirea dreptului de ședere, iar Oficiul Român pentru Imigrări l-a sancționat nu cu amendă, cum se aștepta, ci cu emiterea unei decizii de returnare de pe teritoriul României, pe motivul șederii devenite ilegale. Textele de lege criticate nu respectă nici principiul proporționalității și încurajează autoritatea competentă să emită decizii arbitrare, prin aceea că nu precizează motivele pentru care este posibilă depășirea perioadei aprobate de ședere. Prin aplicarea măsurii de returnare, în astfel de condiții, se aduc grave prejudicii proprietății cetățeanului străin, acesta realizând investiții

importante și activități producătoare de beneficii în perioada șederii sale în România.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin normelor constituționale și convenționale invocate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere că textele de lege criticate nu pun în discuție existența dreptului de proprietate invocat și nici nu nesocotesc exigențele specifice normelor juridice privind calitatea legii, stabilite în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 81 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România sunt constituționale. Limitele și conținutul dreptului de proprietate sunt, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, stabilite prin lege, iar legiuitorul este competent să reglementeze cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare ale altor subiecte de drept, în egală măsură ocrotite. Totodată, textele de lege criticate indică într-un mod suficient de clar elementele și condițiile necesare pentru acordarea dreptului solicitat, nerespectarea acestora având, de asemenea, o consecință previzibilă, ce rezultă clar din ansamblul prevederilor ordonanței.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 81 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, având următorul conținut:

— Art. 11: — Dispoziții generale privind șederea străinilor:
„(1) Străinii aflați temporar în mod legal în România pot rămâne pe teritoriul statului român numai până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau, după caz, prin permisul de ședere.”;

— Art. 81: — Îndepărtarea străinilor de pe teritoriul României:
„(1) Împotriva străinilor care au intrat ilegal, a căror ședere pe teritoriul României a devenit ilegală, a căror viză sau drept de ședere a fost anulat sau revocat, a acelora cărora li s-a refuzat

prelungirea dreptului de ședere temporară, a acelorora cărora le-a încetat dreptul de ședere permanentă, precum și a foștilor solicitanți de azil. Oficiul Român pentru Imigrări poate dispune măsura returnării de pe teritoriul României.”

Autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, coroborat cu dispozițiile art. 1 alin. (1) din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, texte referitoare la protecția proprietății.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România stabilesc regula generală potrivit căreia străinii aflați temporar în mod legal în România pot rămâne pe teritoriul statului român numai până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau, după caz, prin permisul de ședere, regulă ce exprimă condiția legalității șederii străinilor în țara noastră. Dispozițiile art. 81 alin. (1) reglementează posibilitatea Oficiului Român pentru Imigrări de a dispune măsura îndepărtării de pe teritoriul României a străinilor care nu se află sau nu se mai află în stare de legalitate în țara noastră, reprezentând, așadar, consecința concretă a încălcării regulii generale stabilite la art. 11 alin. (1).

Or, Curtea a arătat prin Decizia nr. 848 din 9 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 14 noiembrie 2007, că cerința legalității prevăzută de art. 11

alin. (1) din ordonanța criticată este o condiție pe deplin justificată de rațiuni de control al fenomenului migraționist și care trebuie privită din prisma prevederilor art. 4 alin. (4) din aceeași ordonanță și ale art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, norme referitoare la obligația respectării legilor, inclusiv de către străini. Mai mult, cu același prilej Curtea a reținut că normele constituționale și convenționale invocate, referitoare la protecția proprietății private, nu sunt incidente în cauză.

Totodată, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 898 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 14 octombrie 2008, Curtea a reținut că nici prevederile art. 81 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 nu pun în discuție dreptul de proprietate privată și nici garanțiile sale specifice, consacrate de art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție și de art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și că, prin conținutul lor normativ, dispozițiile examinate sunt suficient de clare și precise încât destinatarul lor să își poată adapta comportamentul condițiilor cerut de lege și să înțeleagă consecințele nerespectării ei.

Curtea constată că în cauză nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței amintite, astfel că atât soluția, cât și considerentele care au fundamentat-o își mențin valabilitatea.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) coroborat cu art. 81 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Yu Shengqiu în Dosarul nr. 3.992/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 609

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Leon-Ioan Rus în Dosarul nr. 16.869/211/2007 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de

neconstituționalitate, indicând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 16.869/211/2007, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Leon-Ioan Rus într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține neconformitatea procedurii contravenționale cu principiul prezumției de nevinovăție, având în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în special Cauza *Anghel împotriva României*, 2007) și a Curții Constituționale, în accepțiunea cărora prezumția de nevinovăție, care impune ca sarcina probei să revină acuzării și orice dubiu să profite „acuzatului”, se aplică și domeniului contravențional, prin asimilare cu materia penală. Utilizarea în mod constant a noțiunii de „contravenient” are semnificația stabilirii prin lege a vinovăției acelei persoane, înainte ca actul de aplicare a sancțiunii contravenționale să rămână irevocabil și executoriu. Totodată, contravenientului îi revine, în calitate de contestator, sarcina probei, fiind silit să răstoarne prezumția de legalitate și temeinicie a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției și să-și dovedească nevinovăția în fața judecătorului. Este încălcat, prin urmare, și principiul statului de drept și democrat, bazat pe respectarea drepturilor omului, prin faptul că „polițistul este liber să constate contravențiile și să aplice sancțiunile potrivit unei competențe de apreciere foarte largi, iar apoi este scutit de orice sarcină a probei acuzațiilor și sancțiunilor sale îndreptate împotriva contravenienților automat vinovați”.

Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă opinează în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate, invocând argumente reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 216/2008, nr. 183/2003 și nr. 349/2003. Precizează că prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în Cauza *Anghel împotriva României* nu s-a contestat dreptul statelor de a institui prezumția de legalitate, ci, dimpotrivă, acest drept a fost recunoscut statelor, ceea ce presupune și răsturnarea sarcinii probei.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, indicând în acest sens deciziile nr. 216/2008 și nr. 183/2003 ale Curții Constituționale. Mai menționează că în procedura contravențională instanța nu este împiedicată a aprecia probele în integralitatea lor și de a se pronunța asupra vinovăției sau nevinovăției reclamantului în funcție de probele administrate și consideră că „excepția de neconstituționalitate (...) ar putea fi întemeiată numai în măsura în care instanța de judecată ar fi împiedicată să aprecieze probele în integralitatea lor și să solicite noi probe în vederea aflării adevărului”.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, modificată și completată, sunt constituționale, astfel cum a statuat Curtea Constituțională prin decizia nr. 349/2003 sau nr. 380/2003. Cât privește dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție, invocate, consideră că nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit cuprinsului încheierii de sesizare, excepția de neconstituționalitate vizează ordonanța în integralitatea sa „și cu precădere prevederile art. 21, 23, 24 și 26” din aceasta.

Autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 1 alin. (3) privind principiul statului de drept și ale art. 23 alin. (11) din Constituție, precum și ale art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ultimele texte vizând prezumția de nevinovăție.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că a mai examinat conformitatea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor față de aceleași norme constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză și față de critici de neconstituționalitate asemănătoare. De pildă, prin Decizia nr. 349 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 780 din 6 noiembrie 2003, sau Decizia nr. 1.260 din 25 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 12 ianuarie 2009, Curtea, pentru argumentele acolo reținute, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Tot astfel, prin Decizia nr. 490 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 28 mai 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (3), art. 21 alin. (1), art. 23 alin. (1), art. 24 alin. (1) teza întâi și ale art. 34 alin. (1) din același act normativ, luând în considerare critici de natura celor formulate și în acest dosar, astfel că atât soluția, cât și considerentele reținute cu acele prilejuri se mențin, în lipsa relevării unor elemente noi.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Leon-Ioan Rus în Dosarul nr. 16.869/211/2007 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 611

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (4) și ale art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (4) și ale art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Ion Aldea în Dosarul nr. 4.343/99/2008 al Tribunalului Iași — Secția civilă și litigii de muncă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că Legea nr. 164/2001 reglementează dreptul la pensie al unei categorii diferite de persoane față de cea supusă Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.343/99/2008, **Tribunalul Iași — Secția civilă și litigii de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (4) și ale art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ion Aldea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații împotriva unei decizii de stabilire a drepturilor de pensie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 24 alin. (1) din Legea

nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat încalcă principiul nediscriminării, deoarece modalitatea de calcul al pensiei pentru limită de vârstă trebuie să respecte aceleași criterii pentru aceeași categorie de salariați, diferențierea existând numai în ceea ce privește quantumul pensiei în raport cu vechimea în muncă. Totodată, momentul stabilit de art. 52 alin. (1) lit. b) din lege pentru începerea plății drepturilor de pensie determină restrângerea discriminatorie a dreptului la pensie pentru o lună, deoarece acesta se raportează la prima zi a lunii următoare celei în care se depune cererea de pensionare la organul de pensii, și nu la data îndeplinirii condițiilor de pensionare, astfel cum prevede art. 83 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale. Se creează astfel o nouă discriminare în ceea ce privește tratamentul juridic aplicabil militarilor față de cel destinat personalului civil.

Tribunalul Iași — Secția civilă și litigii de muncă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 21 alin. (4) și ale art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat sunt constituționale. Legiuitorul este în drept să stabilească criteriile și condițiile de acordare a pensiei, precum și modul de calcul al acesteia, având în vedere și faptul că, pentru situații obiectiv diferite, cum sunt categoriile de militari față de celelalte categorii de pensionari, se impune un tratament juridic diferențiat. Totodată, fixarea prin lege a datei de la care se stabilesc și se plătesc drepturile de pensie nu poate avea caracterul unei restrângeri a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (4) și ale art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 14 octombrie 2002, completate, în privința alin. (4) al art. 21, de art. I pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și pentru modificarea Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 29 iunie 2007. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 21 alin. (4): „*Pentru cadrele militare pensionate în condițiile art. 15 și art. 31 alin. (2), baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este cea prevăzută la alin. (1), actualizată la data deschiderii dreptului la pensie.*”;

— Art. 52 alin. (1) lit. b): „*(1) Drepturile de pensie se stabilesc și se plătesc astfel: (...) b) din prima zi a lunii următoare celei în care cererea, împreună cu actele necesare, a fost depusă la organul de pensii peste termenul prevăzut la lit. a).*”

Dispozițiile lit. a), la care textul criticat face trimitere, au următorul cuprins: „*a) de la data încetării plății soldelor cadrelor militare sau, după caz, a soldei sau pensiei susținătorului decedat, dacă cererea, împreună cu toate actele necesare, a fost depusă la organul de pensii în cel mult 90 de zile de la data ivirii acestor situații.*”

Autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 4 și ale art. 16 alin. (1), sub aspectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, ale art. 47 alin. (2) care garantează dreptul la pensie al cetățenilor și ale art. 53 alin. (1) din Constituție, referitoare la condițiile de restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Este invocat, de asemenea, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, pentru cele ce se vor arăta în continuare:

Dispozițiile art. 21 alin. (4) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, criticate sub aspectul încălcării principiului nediscriminării, dispun cu privire la modalitatea de

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (4) și ale art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Ion Aldea în Dosarul nr. 4.343/99/2008 al Tribunalului Iași — Secția civilă și litigii de muncă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

calcul al pensiei militare de stat pentru două categorii de cadre militare: cele prevăzute la art. 15 care, la data trecerii în rezervă, nu îndeplinesc condițiile de acordare a unei pensii, dar au o vechime efectivă ca militar de cel puțin 15 ani, și cele care, potrivit art. 31 alin. (2), la data ivirii invalidității nu mai aveau calitatea de cadru militar în activitate, dar îndeplinesc condiția de vechime în serviciu corespunzătoare treptei de vârstă prevăzute la alin. (1) al aceluiași articol. Curtea constată că textul de lege criticat aplică regula generală prevăzute de art. 21 alin. (1) din Legea nr. 164/2001, potrivit căreia „*Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este solda lunară brută avută în ultima luna de activitate, care include solda de grad corespunzătoare la data trecerii în rezervă*”, și celor două categorii de cadre militare enumerate la art. 15 și art. 31 alin. (2), cu mențiunea — firească, de altfel — a actualizării bazei de calcul la data deschiderii dreptului de pensie. Curtea nu poate reține, în consecință, instituirea vreunei discriminări în rândul „*aceleiași categorii de salariați*”, așa cum pretinde autorul excepției, de vreme ce același tratament juridic se aplică pentru aceeași categorie de cadre militare enumerate de lege, fiind firesc ca unei categorii care se distinge în mod obiectiv de alta să i se aplice un tratament juridic diferit.

Tot astfel, Curtea observă că dispozițiile art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001, criticate, stabilesc momentul de la care se plătesc drepturile de pensie ale celor care și-au depus cererea de acordare a pensiei militare de stat peste termenul prevăzut la lit. a) a aceluiași text, adică „*de la data încetării plății soldelor cadrelor militare sau, după caz, a soldei sau pensiei susținătorului decedat, dacă cererea, împreună cu toate actele necesare, a fost depusă la organul de pensii în cel mult 90 de zile de la data ivirii acestor situații*”. Așadar, momentul de la care, de regulă, se calculează acordarea drepturilor de pensie este cel prevăzut la art. 52 alin. (1) lit. a), excepția fiind stabilită de art. 52 alin. (1) lit. b). Or, în materia acordării drepturilor de pensie, regula de drept comun este cea prevăzută de art. 83 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, potrivit căreia dreptul respectiv este acordat din momentul îndeplinirii condițiilor de pensionare, dacă cererea a fost depusă în termen de 30 de zile de la această dată. Or, de vreme ce persoana interesată nu a acționat în termenul stabilit de art. 52 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001, este firesc ca drepturile sale, solicitate prin cerere și dovedite cu actele necesare, să fie luate în calcul începând cu următoarea lună integrală calendaristic.

Așa fiind, Curtea constată că susținerile de neconstituționalitate formulate de autorul excepției, referitoare la încălcarea principiilor egalității și al nediscriminării, precum și la restrângerea nejustificată a dreptului la pensie, sunt nefondate.

Magistrat-asistent,

Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 674

din 5 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28¹ pct. 1 lit. b), art. 361 alin. 1 lit. c) și art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28¹ pct. 1 lit. b), art. 361 alin. 1 lit. c) și art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Pop și Marin Bîlc în Dosarul nr. 2.741/1/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.741/1/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28¹ pct. 1 lit. b), art. 361 alin. 1 lit. c) și art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Pop și Marin Bîlc în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe penale pronunțate de Curtea de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia Gheorghe Pop susține că prevederile art. 28¹ pct. 1 lit. b) și art. 361 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și dispozițiile constituționale referitoare la înfăptuirea justiției și la folosirea căilor de atac, întrucât instituie un tratament juridic diferențiat al cetățenilor români, după calitatea acestora, privând anumite persoane, printre care și notarii publici, de dreptul la un proces echitabil, care presupune și „dreptul de a uza de două căi de atac în materie penală, respectiv apelul și recursul”. Autorul excepției Marin Bîlc consideră că art. 361 alin. 1 lit. c) și art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală aduc atingere principiilor constituționale privind egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și folosirea căilor de atac, deoarece creează discriminare între inculpații trimiși în judecată pentru săvârșirea aceleiași infracțiuni, dintre care unii beneficiază de trei grade de jurisdicție, iar alții doar de două.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 28¹ pct. 1 lit. b), art. 361 alin. 1 lit. c) și art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură

penală nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate și, totodată, critica tinde a adăuga la lege.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 28¹ pct. 1 lit. b), art. 361 alin. 1 lit. c) și art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală sunt constituționale, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 176/2002, nr. 76/2008 și nr. 186/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28¹ pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală [modificate prin Legea nr. 79/2007 pentru modificarea art. 28¹ pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 2 aprilie 2007], precum și ale art. 361 alin. 1 lit. c) și ale art. 385¹ alin. 1 lit. c) din același cod. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 28¹ pct. 1 lit. b): „*Curtea de Apel:*

1. *judecă în primă instanță: [...] b) infracțiunile săvârșite de judecătorii de la judecătorii și tribunale și de procurorii de la parchetele care funcționează pe lângă aceste instanțe, precum și de avocați, notari publici, executori judecătorești și de controlorii financiari ai Curții de Conturi;*”;

— Art. 361 alin. 1 lit. c): „*Sentințele pot fi atacate cu apel. Nu pot fi atacate cu apel: [...] c) sentințele pronunțate de curțile de apel și Curtea Militară de Apel;*”;

— Art. 385¹ alin. 1 lit. c): „*Pot fi atacate cu recurs: [...] c) sentințele pronunțate de curțile de apel și Curtea Militară de Apel;*”.

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 4 referitoare la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac, precum și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 6 referitoare la

dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 28¹ pct. 1 lit. b), art. 361 alin. 1 lit. c) și art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 138 din 21 februarie 2008, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 19 martie 2008, și prin Decizia nr. 939 din 23 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 722 din 24 octombrie 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate în prezenta cauză, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28¹ pct. 1 lit. b), art. 361 alin. 1 lit. c) și art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Pop și Marin Bîlc în Dosarul nr. 2.741/1/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 675

din 5 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁴ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Rohozneanu și Gabriel Muntean în Dosarul nr. 255/310/2007 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 15 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 255/310/2007, **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁴ din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Florin Rohozneanu și Gabriel Muntean în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea recursurilor formulate împotriva unei decizii penale pronunțate de Tribunalul Prahova.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 385¹⁴ din Codul de procedură penală încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, întrucât în faza de judecată a recursului nu este admisă decât proba cu înscrisuri, inculpatul neputând solicita alte probe, ca de exemplu proba cu martori.

Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă prevederile din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorii excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 385¹⁴ din Codul de procedură penală sunt constituționale, invocând, în acest sens, deciziile nr. 1.100/2007 și nr. 1.069/2008 ale Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385¹⁴ din Codul de procedură penală. Din susținerile autorilor excepției consemnate în considerentele încheierii de sesizare, reiese însă că aceștia critică doar dispozițiile alin. 1 al art. 385¹⁴ din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Instanța verifică hotărârea atacată pe baza lucrărilor și materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi, prezentate la instanța de recurs*”.

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare, precum și ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la dispozițiile art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare din Legea fundamentală, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 1.069 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 17 noiembrie 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, inclusiv în privința criticii formulate în raport cu dispozițiile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Rohozneanu și Gabriel Muntean în Dosarul nr. 255/310/2007 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 676

din 5 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte	Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Tudorel Toader	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător	Augustin Zegrean	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător	Iuliana Nedelcu	— procuror
Ion Predescu	— judecător	Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dumitru Ursu și Viorica Ursu în Dosarul nr. 691/45/2008 al Curții de Apel Iași — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 691/45/2008, **Curtea de Apel Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. 1 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Dumitru Ursu și Viorica Ursu cu ocazia soluționării unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 13 alin. 1 din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, precum și condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, întrucât nu permit părții vătămate să solicite continuarea procesului penal în caz de prescripție a răspunderii penale.

Curtea de Apel Iași — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate de autorii excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 13 alin. 1 din Codul de procedură penală sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dumitru Ursu și Viorica Ursu în Dosarul nr. 691/45/2008 al Curții de Apel Iași — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 alin. 1 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 281/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003, având următorul cuprins: „*În caz de amnistie, prescripție sau retragere a plângerii prealabile, precum și în cazul existenței unei cauze de nepedepsire, învinuitul sau inculpatul poate cere continuarea procesului penal.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare și ale art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, autorii excepției de neconstituționalitate solicită completarea textului de lege criticat, în sensul reglementării posibilității ca partea vătămată să solicite continuarea procesului penal în caz de prescripție a răspunderii penale. O asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 677

din 5 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Ciurariu în Dosarul nr. 16/197/2004 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Lucian Lupu în Dosarul nr. 21.406/245/2006 al Judecătoriei Iași și de Eduard-Daniel Popescu în Dosarul nr. 8.974/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

La apelul nominal, pentru autorul excepției Eduard-Daniel Popescu, se prezintă apărătorul ales Constantin Popescu, cu împuternicire avocațială la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.123D/2008, nr. 2.260D/2008 și nr. 2.510D/2008 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.260D/2008 și nr. 2.510D/2008 la Dosarul nr. 2.123D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului ales al autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, depunând concluzii scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 16/197/2004, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Alexandru Ciurariu cu ocazia soluționării recursurilor formulate împotriva unei decizii penale pronunțate de Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov.

Prin Încheierea din 25 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 21.406/245/2006, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Lucian Lupu cu ocazia soluționării unei cauze penale.

Prin Încheierea din 30 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 8.974/302/2007, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Eduard-Daniel Popescu cu ocazia soluționării unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală aduc atingere egalității în drepturi, accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare, în măsura în care respectivele declarații de martori, a căror ascultare de către instanță nu mai este posibilă, au fost date în faza de urmărire penală în lipsa inculpatului și a apărătorului acestuia, fiind încălcat astfel principiul contradictorialității.

Curtea de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu aduce atingere prevederilor din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției.

Judecătoria Iași apreciază ca fiind neîntemeiată critica de neconstituționalitate. Face trimitere, în acest sens, la jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens deciziile nr. 275/2003, nr. 918/2006, nr. 578/2007 și nr. 704/2007 ale Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală sunt constituționale. Face trimitere, în acest sens, la deciziile nr. 596/2006 și nr. 334/2008 ale Curții Constituționale

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Dacă ascultarea vreunui dintre martori nu*

mai este posibilă, instanța dispune citirea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și va ține seama de ea la judecarea cauzei.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, precum și ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 paragrafele 1 și 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici

similare. Astfel, prin Decizia nr. 704 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 22 octombrie 2007, și prin Decizia nr. 221 din 17 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 18 martie 2009, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât considerentele, cât și soluția deciziilor nr. 704/2007 și nr. 221/2009 își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Eventualele abuzuri ale organelor de urmărire penală și ale instanțelor de judecată, la care se face referire în motivarea excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii autorilor excepției, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Ciurariu în Dosarul nr. 16/197/2004 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Lucian Lupu în Dosarul nr. 21.406/245/2006 al Judecătorei Iași și de Eduard-Daniel Popescu în Dosarul nr. 8.974/302/2007 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 678

din 5 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ pct. 17, art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) și art. 385¹⁶ din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Constantin Teodorescu în Dosarul nr. 882/109/2007 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ pct. 17, art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) și art. 385¹⁶ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Adrian-Claudiu Trucă, Gheorghe Alexușan, Dumitru Ceașescu și

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 882/109/2007, **Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ pct. 17, art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) și ale art. 385¹⁶ din Codul de procedură penală. Excepția a fost ridicată de Adrian-Claudiu Trucă, Gheorghe Alexuțan, Dumitru Ceașescu și Constantin Teodorescu în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect rejudecarea unei cauze penale după casarea unei decizii penale pronunțate de Tribunalul Argeș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă principiile constituționale privind accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare și folosirea căilor de atac, întrucât soluția de casare cu reținerea cauzei spre rejudecare de către instanța de recurs în situația schimbării încadrării juridice a faptei săvârșite împiedică partea interesată să beneficieze de garanțiile unui proces echitabil sub aspectul formulării apărărilor corespunzătoare și al exercitării căilor de atac în raport cu noua încadrare juridică.

Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu aduc atingere dispozițiilor din Legea fundamentală invocate de autorii excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 385⁹ pct. 17, art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) și ale art. 385¹⁶ din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât nu încalcă dispozițiile din Legea fundamentală invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385⁹ pct. 17, art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) și ale

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ pct. 17, art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) și art. 385¹⁶ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Adrian-Claudiu Trucă, Gheorghe Alexuțan, Dumitru Ceașescu și Constantin Teodorescu în Dosarul nr. 882/109/2007 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

art. 385¹⁶ din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art. 385⁹ pct. 17: „Hotărârile sunt supuse casării în următoarele cazuri: [...] 17. când faptei săvârșite i s-a dat o greșită încadrare juridică;”;

— Art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 7 septembrie 2006: „Instanța, judecând recursul, pronunță una din următoarele soluții: [...] 2. admite recursul, casând hotărârea atacată și: [...] d) dispune rejudecarea de către instanța de recurs în cazurile prevăzute în art. 385⁹ alin. 1 pct. 11—20, precum și în cazul prevăzut în art. 385⁶ alin. 3.”;

— Art. 385¹⁶ din Codul de procedură penală, modificat prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006: „Când instanța de recurs casează hotărârea și reține cauza spre rejudecare potrivit art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d), se pronunță prin decizie și asupra probelor ce urmează a fi administrate, fixând termen pentru rejudecare. La termenul fixat pentru rejudecare, instanța este obligată să procedeze la ascultarea inculpatului prezent, potrivit dispozițiilor cuprinse în Partea specială, titlul II, capitolul II, atunci când acesta nu a fost ascultat la instanțele de fond și apel, precum și atunci când aceste instanțe nu au pronunțat împotriva inculpatului o hotărâre de condamnare.

Dispozițiile art. 380 și art. 381 se aplică în mod corespunzător.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii excepției solicită, în realitate, modificarea soluției legislative consacrate de textele de lege criticate, în sensul ca în situația admiterii cererii de schimbare a încadrării juridice a faptei instanța de recurs să dispună rejudecarea de către instanța competentă în raport cu noua încadrare juridică. O asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență

Având în vedere necesitatea optimizării fluxurilor financiare din cadrul programelor operaționale finanțate din instrumente structurale și asigurarea capacității de absorbție a acestor fonduri, precum și prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.260/1999, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 210 din 31 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se impune elaborarea în regim de urgență a unor reglementări privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Obiectul reglementat. Definiții

Art. 1. — Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul financiar general pentru gestionarea asistenței financiare nerambursabile alocate României pentru obiectivul convergență al politicii de coeziune a Uniunii Europene, precum și a prefinanțării și cofinanțării aferente acestei asistențe, în vederea asigurării unui management financiar eficient al fondurilor provenite din instrumente structurale.

Art. 2. — (1) Termenii *program operațional*, *Autoritate de management*, *organism intermediar*, *obiectiv convergență*, *beneficiar*, *corecții financiare*, *dezangajare automată* au înțelesurile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.260/1999.

(2) Termenii *neregulă*, *creanțe bugetare rezultate din nereguli*, *autorități cu competențe în gestionarea fondurilor comunitare* au înțelesurile prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 79/2003 privind controlul și recuperarea fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente utilizate necorespunzător, aprobată cu modificări prin Legea nr. 529/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *instrumente structurale* — asistența financiară nerambursabilă primită de România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, prin intermediul Fondului european de dezvoltare regională, Fondului social european și Fondului de coeziune;

b) *Autoritate de certificare și plată* — structura organizatorică din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, responsabilă de certificarea sumelor cuprinse în declarațiile de cheltuieli transmise la Comisia Europeană, primirea de la Comisia Europeană a fondurilor transferate României din instrumente structurale și transferul către beneficiari/unități de plată de pe lângă autoritățile de management a fondurilor primite din instrumente structurale, precum și a celor alocate de la bugetul de stat, în cazul programelor operaționale care utilizează mecanismul plății directe;

c) *Unitate de plată* — structura din cadrul unui ordonator principal de credite, cu rol de autoritate de management, având responsabilitatea managementului financiar al fondurilor aferente unui program operațional care utilizează mecanismul

plății indirecte, precum și responsabilitatea efectuării plăților către contractori în cadrul proiectelor de asistență tehnică, după caz;

d) *prefinanțare* — sumele transferate din instrumente structurale către beneficiari, alții decât cei prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3), prin plată directă ori prin plată indirectă, în stadiul inițial pentru susținerea începerii derulării proiectelor și/sau pe parcursul implementării acestora, în condițiile prevăzute în contractul/decizia/ordinul de finanțare încheiat între un beneficiar și Autoritatea de management/organismul intermediar responsabilă/responsabil, în vederea asigurării derulării corespunzătoare a proiectelor finanțate în cadrul programelor operaționale;

e) *cofinanțare publică* — orice contribuție pentru finanțarea cheltuielilor eligibile din sumele aprobate în bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—g) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, la art. 1 alin. (2) lit. a)—d) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cofinanțarea acordată de la bugetul de stat pentru alți beneficiari decât cei prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3), precum și alte cheltuieli similare, în sensul art. 2 alin. 5 din Regulamentul (CE) nr. 1.083/2006;

f) *cofinanțare privată* — orice contribuție a beneficiarului la finanțarea cheltuielilor eligibile, alta decât cea prevăzută la lit. e), aferentă proiectelor finanțate în cadrul programelor operaționale;

g) *cheltuieli eligibile* — cheltuielile efectuate de beneficiar, aferente proiectelor finanțate în cadrul programelor operaționale, care pot fi finanțate atât din instrumente structurale, cât și din cofinanțarea publică și/sau cofinanțarea privată, conform reglementărilor legale comunitare și naționale în vigoare privind eligibilitatea cheltuielilor;

h) *contribuția publică națională totală* — totalul fondurilor publice necesare implementării programelor operaționale, format din cofinanțarea publică și fondurile aferente cheltuielilor publice, altele decât cele eligibile;

i) *plată directă* — transferul direct din contul Autorității de certificare și plată în contul beneficiarului al sumelor reprezentând prefinanțare și/sau rambursarea cheltuielilor eligibile, precum și restituirea de la bugetul de stat a sumelor pentru finanțarea contravalorii taxei pe valoarea adăugată plătite, aferentă cheltuielilor eligibile efectuate în cadrul proiectelor finanțate din instrumente structurale;

j) *plată indirectă* — transferul, prin intermediul Unității de plată, în contul beneficiarului, al sumelor reprezentând prefinanțarea și/sau rambursarea cheltuielilor eligibile, precum și

restituirea de la bugetul de stat a sumelor pentru finanțarea contravalorii taxei pe valoarea adăugată plătite, aferentă cheltuielilor eligibile efectuate în cadrul proiectelor finanțate din instrumente structurale;

k) *valoarea totală a proiectului* — totalul fondurilor aferente cheltuielilor necesare implementării proiectului, la nivelul beneficiarului, format din contravaloarea contribuției din instrumente structurale, valoarea cofinanțării publice și/sau private, precum și din valoarea cheltuielilor publice și/sau private altele decât cele eligibile.

CAPITOLUL II

Managementul financiar al instrumentelor structurale

Art. 3. — Fondurile aferente instrumentelor structurale se alocă și se derulează în baza prevederilor regulamentelor comunitare, precum și a prevederilor Cadrelui strategic național de referință și ale programelor operaționale, aprobate de Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) Ministerul Finanțelor Publice asigură coordonarea managementului financiar al instrumentelor structurale, precum și coordonarea managementului financiar al contribuției publice naționale totale.

(2) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 500/2002, cu modificările ulterioare, se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să efectueze, pe parcursul întregului an, redistribuiri de credite bugetare între ordonatorii principali de credite ai bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat și ai bugetelor fondurilor speciale, în funcție de stadiul implementării proiectelor finanțate din instrumente structurale la nivelul fiecărui ordonator de credite, precum și în funcție de modificările determinate de realocările de fonduri din instrumente structurale între programele operaționale, efectuate în conformitate cu procedurile comunitare.

(3) Ministerul Finanțelor Publice asigură gestionarea instrumentelor structurale prin conturi deschise la Banca Națională a României și/sau Trezoreria Statului.

(4) Conturile aferente gestionării instrumentelor structurale și a contribuției publice naționale totale se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Sumele aferente derulării proiectelor finanțate din instrumente structurale, existente în conturile beneficiarilor, nu sunt supuse executării silite pe perioada de valabilitate a contractelor/deciziilor/ordinelor de finanțare, cu excepția creanțelor bugetare rezultate din aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 79/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 529/2003, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL III

Contribuția publică națională totală

Art. 5. — (1) În bugetele beneficiarilor care sunt finanțați integral din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat sau bugetele fondurilor speciale se cuprind integral sumele necesare finanțării valorii totale a proiectelor proprii, cu respectarea prevederilor art. 12.

(2) În bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii se cuprind integral, cu respectarea prevederilor art. 12 și a prevederilor legislației naționale și comunitare privind ajutorul de stat, sumele necesare finanțării valorii totale a proiectelor proprii, precum și sumele necesare finanțării valorii totale a proiectelor ai căror beneficiari sunt Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” Galați, Compania

Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța, Compania Națională „Administrația Porturilor Dunării Maritime” — S.A. Galați, Compania Națională „Administrația Porturilor Dunării Fluviale” — S.A. Giurgiu, Compania Națională „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A., Compania Națională „Aeroportul Internațional Henri Coandă — București” — S.A., Societatea Națională „Aeroportul Internațional București Băneasa — Aurel Vlaicu” — S.A., Societatea Națională „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A., Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A.

(3) În bugetul Ministerului Mediului se cuprind integral, cu respectarea prevederilor art. 12, sumele necesare finanțării valorii totale a proiectelor proprii, precum și sumele necesare finanțării valorii totale a proiectelor al căror beneficiar este Administrația Națională „Apele Române”.

(4) În bugetele instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii și/sau finanțate parțial de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat sau bugetele fondurilor speciale se cuprind sumele necesare implementării proiectelor proprii finanțate din instrumente structurale.

Art. 6. — (1) În bugetele beneficiarilor care au calitatea de ordonatori de credite ai bugetului local se cuprind sumele necesare finanțării valorii totale a proiectelor proprii, precum și a proiectelor ai căror beneficiari sunt entități finanțate integral din bugetele acestora.

(2) În bugetele beneficiarilor care sunt entități publice locale finanțate integral din venituri proprii și/sau finanțate parțial de la bugetele locale se cuprind sumele necesare implementării proiectelor proprii finanțate din instrumente structurale.

(3) Pe parcursul execuției bugetare, pentru asigurarea resurselor de finanțare prevăzute la alin. (1), beneficiarii care au calitatea de ordonatori de credite ai bugetului local pot contracta finanțări rambursabile sau pot utiliza disponibilitățile fondului de rulment, prin derogare de la prevederile art. 58 alin. (3) și art. 61 alin. (1) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — (1) După certificarea cheltuielilor de către Autoritatea de certificare și plată, conform prevederilor legale comunitare și naționale, sumele din instrumente structurale convenite a fi rambursate beneficiarilor prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3), conform contractelor/deciziilor/ordinelor de finanțare, se virează de către autoritățile de management/Autoritatea de certificare și plată în conturile de venituri ale bugetelor din care au fost finanțate proiectele respective.

(2) După autorizarea cheltuielilor de către autoritățile de management, conform prevederilor legale comunitare și naționale, sumele convenite a fi rambursate beneficiarilor prevăzuți la art. 6 alin. (1), conform contractelor/deciziilor/ordinelor de finanțare, se virează de către autoritățile de management/Autoritatea de certificare și plată în conturile de venituri ale bugetelor locale din care au fost finanțate proiectele respective.

(3) După autorizarea cheltuielilor de către autoritățile de management, conform prevederilor legale comunitare și naționale, sumele convenite a fi rambursate altor beneficiari decât cei prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3) și art. 6 alin. (1), conform contractelor/deciziilor/ordinelor de finanțare, se virează de către autoritățile de management/Autoritatea de certificare și plată în conturile de disponibilități prin care se gestionează bugetele de venituri și cheltuieli ale acestora.

Art. 8. — În bugetele ordonatorilor principali de credite cu rol de Autoritate de management pentru programele operaționale care utilizează mecanismul plății indirecte, cu excepția Autorității

de management pentru Programul operațional „Asistență tehnică”, se cuprind:

a) sumele reprezentând cofinanțarea publică asigurată de la bugetul de stat pentru proiectele finanțate din instrumente structurale ai căror beneficiari sunt alții decât cei prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3);

b) sumele pentru finanțarea contravalorii taxei pe valoarea adăugată plătite, aferentă cheltuielilor eligibile efectuate în cadrul proiectelor finanțate din instrumente structurale prin programele operaționale care utilizează mecanismul plății indirecte, pentru categoriile de beneficiari prevăzute la art. 15 alin. (1);

c) sumele necesare plății creanțelor bugetare ale bugetului Uniunii Europene și/sau bugetului de stat ca urmare a unor nereguli sau corecții financiare, în cadrul programului operațional gestionat, inclusiv majorările de întârziere ca urmare a imposibilității recuperării ori, după caz, a nerecuperării la timp de la beneficiari a acestora;

d) sumele necesare finanțării cheltuielilor aferente transferului de fonduri din conturile proprii în conturile beneficiarilor;

e) sumele necesare pentru finanțarea diferențelor rezultate la închiderea parțială/finală a programelor operaționale care utilizează mecanismul plății indirecte, ca urmare a depășirii sumelor alocate în euro la nivel de program operațional, din instrumente structurale și din cofinanțare publică, prin încheierea contractelor/deciziilor/ordinelor de finanțare, conform prevederilor art. 13;

f) sumele necesare pentru acoperirea consecințelor financiare ale suspendării plăților de către Autoritatea de certificare și plată sau de către Comisia Europeană, în conformitate cu prevederile regulamentelor comunitare;

g) sumele necesare pentru acoperirea consecințelor financiare ale dezangajării automate, în conformitate cu prevederile regulamentelor comunitare;

h) sumele necesare reîntregirii conturilor Autorității de certificare și plată, în cazul aplicării prevederilor art. 82 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 1.083/2006, la solicitarea Autorității de certificare și plată.

Art. 9. — În bugetul ordonatorului principal de credite cu rol de Autoritate de management pentru Programul operațional „Asistență tehnică” se cuprind:

a) sumele reprezentând cofinanțarea publică asigurată de la bugetul de stat pentru proiectele finanțate din instrumente structurale ai căror beneficiari sunt alții decât cei prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3);

b) sumele pentru finanțarea contravalorii taxei pe valoarea adăugată plătite, aferentă cheltuielilor eligibile efectuate în cadrul proiectelor finanțate din instrumente structurale, pentru categoriile de beneficiari prevăzute la art. 15 alin. (1);

c) sumele necesare plății creanțelor bugetare ale bugetului Uniunii Europene și/sau bugetului de stat ca urmare a unor nereguli sau corecții financiare, în cadrul programului operațional gestionat, inclusiv majorările de întârziere ca urmare a imposibilității recuperării ori, după caz, a nerecuperării la timp de la beneficiari a acestora;

d) sumele necesare finanțării valorii totale a proiectelor propuse în cadrul Programului operațional „Asistență tehnică”, în cazul proiectelor în care Autoritatea pentru coordonarea instrumentelor structurale, structurile din cadrul acesteia sau Autoritatea de certificare și plată au calitatea de beneficiar;

e) sumele necesare finanțării cheltuielilor aferente transferului de fonduri din conturile proprii în conturile beneficiarilor;

f) sumele necesare pentru finanțarea diferențelor rezultate la închiderea parțială/finală a Programului operațional „Asistență tehnică” ca urmare a depășirii sumelor alocate în euro la nivel de program operațional, din instrumente structurale și cofinanțare publică, prin încheierea contractelor/deciziilor/ordinelor de finanțare, conform prevederilor art. 13;

g) sumele necesare pentru acoperirea consecințelor financiare ale suspendării plăților de către Autoritatea de certificare și plată sau de către Comisia Europeană, în conformitate cu prevederile regulamentelor comunitare;

h) sumele necesare pentru acoperirea consecințelor financiare ale dezangajării automate, în conformitate cu prevederile regulamentelor comunitare;

i) sumele necesare reîntregirii conturilor Autorității de certificare și plată, în cazul aplicării prevederilor art. 82 alin. 2 din Regulamentul (CE) nr. 1.083/2006, la solicitarea Autorității de certificare și plată.

Art. 10. — În bugetele ordonatorilor principali de credite cu rol de Autoritate de management pentru programele operaționale care utilizează mecanismul plății directe se cuprind:

a) sumele necesare plății creanțelor bugetare ale bugetului Uniunii Europene și/sau bugetului de stat ca urmare a unor nereguli sau corecții financiare, în cadrul programului operațional gestionat, inclusiv majorările de întârziere ca urmare a imposibilității recuperării ori, după caz, a nerecuperării la timp de la beneficiari a acestora;

b) sumele necesare reîntregirii conturilor Autorității de certificare și plată, în cazul aplicării prevederilor art. 82 alin. 2 din Regulamentul (CE) nr. 1.083/2006, la solicitarea Autorității de certificare și plată;

c) sumele necesare pentru acoperirea consecințelor financiare ale suspendării plăților de către Autoritatea de certificare și plată sau de către Comisia Europeană, în conformitate cu prevederile regulamentelor comunitare;

d) sumele necesare pentru acoperirea consecințelor financiare ale dezangajării automate, în conformitate cu prevederile regulamentelor comunitare.

Art. 11. — În bugetul Ministerului Finanțelor Publice — Acțiuni generale, la poziția globală distinctă denumită „Cofinanțarea asistenței financiare nerambursabile postaderare de la Comunitatea Europeană” se cuprind:

a) sumele reprezentând cofinanțare publică din bugetul de stat pentru programele operaționale care utilizează mecanismul plății directe, în cazul proiectelor ai căror beneficiari sunt alții decât cei prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3);

b) sumele necesare asigurării prefinanțării proiectelor ai căror beneficiari sunt alții decât cei prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3), în cazul indisponibilității temporare a fondurilor din instrumente structurale;

c) sumele necesare continuării finanțării proiectelor în cadrul programelor operaționale, în cazul indisponibilității temporare a fondurilor din instrumente structurale;

d) sumele necesare finanțării cheltuielilor aferente transferului de fonduri din conturile Ministerului Finanțelor Publice în conturile beneficiarilor/unităților de plată de pe lângă autoritățile de management;

e) sumele pentru finanțarea contravalorii taxei pe valoarea adăugată plătite, aferentă cheltuielilor eligibile efectuate în cadrul proiectelor finanțate din instrumente structurale din programele operaționale care utilizează mecanismul plății directe, pentru categoriile de beneficiari prevăzute la art. 15 alin. (1);

f) sumele necesare pentru finanțarea diferențelor nefavorabile de curs valutar, aferente operațiunilor financiare efectuate de Autoritatea de certificare și plată;

g) sumele necesare pentru finanțarea diferențelor rezultate la închiderea parțială/finală a programelor operaționale care utilizează mecanismul plății directe, ca urmare a depășirii sumelor alocate în euro la nivel de program operațional, din instrumente structurale și cofinanțare publică, prin încheierea contractelor/deciziilor/ordinelor de finanțare, conform prevederilor art. 13;

h) sumele necesare pentru finanțarea cheltuielilor declarate eligibile de Autoritatea de certificare și plată și care nu sunt considerate eligibile de Comisia Europeană, altele decât cele prevăzute la art. 8 lit. c), art. 9 lit. c) și art. 10 lit. a).

Art. 12. — (1) Propunerile de credite de angajament și de credite bugetare necesare asigurării sumelor prevăzute la art. 8 lit. a) și b), art. 9 lit. a) și b) și art. 11 lit. a) și e) se stabilesc de ordonatorii principali de credite cu rol de Autoritate de management pe baza valorii proiectelor aprobate și/sau a estimării valorii proiectelor ce urmează a fi finanțate în cadrul programelor operaționale, aferente altor beneficiari decât cei prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3).

(2) Propunerile de credite de angajament și de credite bugetare pentru asigurarea sumelor necesare implementării corespunzătoare a proiectelor proprii pentru beneficiarii prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3) se stabilesc de către aceștia pe baza fișelor de fundamentare ale proiectelor propuse la finanțare/finanțate în cadrul programelor operaționale, avizate de principiu de către autoritățile de management, inclusiv în funcție de cheltuielile estimate pentru anul respectiv, în cazul proiectelor aflate în implementare conform contractelor/deciziilor/ordinelor de finanțare.

(3) Avizul de principiu al Autorității de management se acordă pe baza informațiilor din fișa de fundamentare a proiectului propus la finanțare și se referă la eligibilitatea activităților din cadrul proiectului, fără a reprezenta un angajament al acesteia de a accepta la finanțare proiectul respectiv.

(4) Propunerile de credite de angajament și propunerile de credite bugetare prevăzute la alin. (1) și (2) se includ anual la titlul din clasificția bugetară referitor la proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile postaderare.

(5) Fondurile cuprinse în bugetele ordonatorilor de credite, conform prevederilor alin. (4), sunt exclusiv destinate proiectelor finanțate din instrumente structurale și nu pot fi utilizate pentru finanțarea altor naturi de cheltuieli prin redistribuire cu ocazia rectificărilor bugetare și/sau prin virări de credite ori prin cedarea la Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului prevăzut în bugetul de stat.

(6) Din fondurile prevăzute la alin. (4) se pot efectua cheltuieli curente și de capital pentru derularea corespunzătoare a proiectelor finanțate din instrumente structurale.

(7) Se autorizează ordonatorii de credite prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3) să efectueze pe parcursul exercițiului bugetar, fără a depăși însă data de 31 octombrie, redistribuiri de fonduri între proiectele finanțate/propuse la finanțare în cadrul titlului din clasificția bugetară referitor la proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile postaderare, precum și virări de credite de la alte titluri ori capitole de cheltuieli, astfel încât să se asigure implementarea corespunzătoare a acestor proiecte și/sau să se asigure finanțarea unor proiecte noi. Aceste modificări vor fi comunicate lunar Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 13. — (1) Autoritățile de management sunt autorizate să încheie contracte/decizii/ordine de finanțare a căror valoare

poate determina depășirea sumelor alocate în euro la nivel de axă prioritară, din instrumente structurale și cofinanțare publică.

(2) Limitele admise pentru depășirea sumelor alocate în euro din instrumente structurale se stabilesc în normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 14. — (1) Sumele prevăzute la art. 11 lit. b) și c) se transferă la beneficiar prin plată directă sau plată indirectă.

(2) Sumele prevăzute la art. 11 lit. b) și c), utilizate temporar din bugetul de stat, se regularizează de Autoritatea de certificare și plată din instrumente structurale la momentul primirii acestora de la Comisia Europeană sau cu sumele recuperate de la beneficiari, în cazul plăților directe, ori de la Autoritatea de management, în cazul plăților indirecte, și se virează la bugetul de stat.

(3) Din sumele prevăzute la art. 8 lit. h), art. 9 lit. i) și art. 10 lit. b), Autoritatea de management reîntregește conturile Autorității de certificare și plată cu echivalentul sumelor returnate Comisiei Europene în cazul aplicării prevederilor art. 82 alin. 2 din Regulamentul (CE) nr. 1.083/2006 și, după efectuarea de către Comisia Europeană a plății finale în cadrul programului operațional, recuperează aceste sume de la Autoritatea de certificare și plată și le virează în conturile de venituri ale bugetului de stat.

Art. 15. — (1) Sumele prevăzute la art. 8 lit. b), art. 9 lit. b) și art. 11 lit. e) se acordă, prin plată directă, respectiv plată indirectă, următorilor beneficiari:

a) instituții publice finanțate integral din venituri proprii și/sau finanțate parțial de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat ori bugetele fondurilor speciale;

b) autorități ale administrației publice locale sau entități publice finanțate integral din bugetele acestora;

c) entități publice locale finanțate integral din venituri proprii și/sau finanțate parțial de la bugetele locale;

d) organisme neguvernamentale nonprofit, de utilitate publică, cu personalitate juridică, care funcționează în domeniul dezvoltării regionale;

e) organisme neguvernamentale nonprofit, cu personalitate juridică, pentru activitatea desfășurată fără scop patrimonial;

f) unități de cult și structuri ale cultelor aparținând cultelor religioase recunoscute în România, conform Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor;

g) societăți comerciale care au calitatea de furnizori de formare profesională, care desfășoară numai activități scutite de taxa pe valoare adăugată, fără drept de deducere, conform prevederilor art. 141 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

h) operatori regionali de apă, definiți în baza art. 2 lit. g) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul proiectelor care intră sub incidența ajutorului de stat/de *minimis*, sumele prevăzute la art. 8 lit. b), art. 9 lit. b) și art. 11 lit. e) se acordă beneficiarilor menționați la alin. (1), numai cu condiția nedepășirii intensității maxime admise a ajutorului de stat/de *minimis*.

(3) Beneficiarii prevăzuți la alin. (1) care, potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, își exercită dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente cheltuielilor eligibile efectuate în cadrul proiectelor finanțate din instrumente structurale în cadrul programelor operaționale au obligația să restituie la bugetul de stat sumele reprezentând taxa pe valoarea adăugată dedusă, a cărei contravaloare a fost plătită beneficiarilor potrivit prezentei ordonanțe de urgență, în condițiile stabilite prin normele metodologice.

Art. 16. — (1) Disponibilitățile din fondurile aferente instrumentelor structurale și fondurilor publice destinate finanțării/cofinanțării/prefinanțării, rămase la sfârșitul anului bugetar în conturile Autorității de certificare și plată, unităților de plată, precum și ale beneficiarilor de proiecte aprobate spre finanțare în cadrul unui program operațional, se reportează în anul următor cu aceeași destinație.

(2) Disponibilitățile din fondurile de la bugetul de stat, aflate în conturile Autorității de certificare și plată, destinate finanțării proiectelor aferente programelor de preaderare, în cazul indisponibilităților temporare, se realocă prefinanțării/continuării finanțării proiectelor în cadrul programelor operaționale, în cazul indisponibilității temporare a fondurilor din instrumentele structurale, după încheierea programelor de preaderare.

CAPITOLUL IV Prefinanțarea

Art. 17. — (1) Sumele acordate ca prefinanțare în cadrul proiectelor finanțate din instrumente structurale se deduc prin aplicarea unui procent la valoarea cererilor de rambursare transmise de beneficiari, conform prevederilor contractelor/deciziilor/ordinelor de finanțare.

(2) Beneficiarii pot avansa din prefinanțare sume partenerilor și contractorilor, după caz, în limita și în condițiile stabilite de Autoritatea de management prin contractele/deciziile/ordinele de finanțare.

(3) Prefinanțarea acordată se restituie de către beneficiar Autorității de management/Autorității de certificare și plată, dacă nicio cerere de rambursare nu a fost depusă de acesta în termenul stabilit conform prevederilor contractelor/deciziilor/ordinelor de finanțare.

(4) Sumele recuperate potrivit prevederilor alin. (3) din prefinanțarea acordată, provenind din instrumente structurale, se utilizează pentru continuarea finanțării programului operațional.

(5) Prefinanțarea acordată beneficiarilor prevăzuți la art. 6 alin. (1), rămasă neutilizată la finele exercițiului bugetar, se reflectă în excedentul bugetului local și, respectiv, în fondul de rulment și va fi utilizată în anul următor cu aceeași destinație, prin derogare de la prevederile art. 58 alin. (3) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V

Angajarea, lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor efectuate la nivelul programelor operaționale

Art. 18. — (1) Proiectele implementate în cadrul programelor operaționale finanțate din instrumente structurale sunt considerate acțiuni multianuale.

(2) Angajamentele legale, inclusiv contractele de achiziții publice, aferente proiectelor implementate în cadrul programelor operaționale finanțate din instrumente structurale pot fi anuale sau multianuale.

(3) Creditele de angajament și creditele bugetare necesare implementării fiecărui program operațional se stabilesc având în vedere decizia Comisiei Europene de adoptare a acestuia și se reflectă în anexa la bugetul ordonatorului principal de credite cu rol de autoritate de management pentru respectivul program.

(4) În cazul programelor operaționale care utilizează mecanismul plății directe, ordonatorii principali de credite cu rol de autoritate de management efectuează la nivel de program angajarea cheltuielilor în baza creditelor prevăzute la alin. (3), precum și lichidarea acestora, Autoritatea de certificare și plată urmând să efectueze ordonanțarea și plata.

(5) În cazul programelor operaționale care utilizează mecanismul plății indirecte, ordonatorii principali de credite cu rol de autoritate de management efectuează la nivel de program angajarea cheltuielilor în baza creditelor prevăzute la alin. (3), precum și lichidarea, ordonanțarea și plata acestora.

(6) În cazul programelor operaționale care utilizează mecanismul plății indirecte, autoritățile de management au responsabilitatea efectuării reconcilierii contabile între conturile contabile proprii și cele ale beneficiarilor pentru operațiunile gestionate în cadrul programelor operaționale.

(7) În cazul programelor operaționale care utilizează mecanismul plății directe, autoritățile de management au responsabilitatea efectuării reconcilierii contabile între conturile Autorității de certificare și plată și cele ale beneficiarilor, pe baza documentelor transmise de Autoritatea de certificare și plată, pentru operațiunile gestionate în cadrul programelor respective.

Art. 19. — (1) Ordonatorii principali de credite cu rol de autoritate de management pot delega angajarea și/sau lichidarea cheltuielilor efectuate la nivelul programelor operaționale ordonatorilor de credite cu rol de organism intermediar, în limita competențelor reglementate prin ordin comun al conducătorilor celor două instituții implicate și/sau pe baza acordului de delegare de atribuții încheiat între Autoritatea de management și organismul intermediar, în conformitate cu prevederile regulamentelor comunitare. Ordonatorul principal de credite cu rol de Autoritate de management nu este exonerat de răspundere prin actul de delegare.

(2) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 500/2002, cu modificările ulterioare, ordonatorul de credite cu rol de organism intermediar poate angaja cheltuieli în baza creditelor de angajament prevăzute la art. 18 alin. (3), cu avizul Autorității de management, și poate efectua unele operațiuni specifice fazei de lichidare a acestor cheltuieli.

(3) Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței, în calitate de autoritate de management pentru Programul operațional regional, poate delega agențiilor pentru dezvoltare regională, în calitate de organisme intermediare, angajarea și/sau lichidarea cheltuielilor aferente proiectelor finanțate în cadrul programului, în baza acordului de delegare de atribuții încheiat cu fiecare dintre acestea, în conformitate cu prevederile reglementărilor comunitare. Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței nu este exonerat de răspundere prin actul de delegare.

CAPITOLUL VI

Păstrarea documentelor, control, audit, nereguli

Art. 20. — (1) Controlul financiar preventiv și auditul intern al fondurilor derulate la nivelul programelor operaționale se exercită la nivelul Autorității de management/organismului intermediar și Autorității de certificare și plată, în conformitate cu legislația în vigoare și cu normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Prin derogare de la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern și controlul financiar preventiv, republicată, cu modificările ulterioare, controlul financiar preventiv delegat nu se exercită asupra proiectelor de operațiuni inițiate la nivelul Autorității de management/organismului intermediar/Autorității de certificare și plată în vederea gestionării financiare a programelor operaționale finanțate din instrumente structurale, cu excepția proiectelor de operațiuni privind proiectele pentru care Autoritatea de management/organismul intermediar/Autoritatea de certificare și plată are calitatea de beneficiar.

Art. 21. — (1) Beneficiarul unui proiect finanțat din instrumente structurale are obligația îndosarierii și păstrării în bune condiții a tuturor documentelor aferente proiectului, conform prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006.

(2) Beneficiarul are obligația de a asigura accesul neîngrădit al autorităților naționale cu atribuții de verificare, control și audit, al serviciilor Comisiei Europene, al Curții Europene de Conturi, al reprezentanților serviciului specializat al Comisiei Europene — Oficiul European pentru Lupta Antifraudă — OLAF, precum și al reprezentanților Departamentului pentru Lupta Antifraudă — DLAF, în limitele competențelor care le revin, în cazul în care aceștia efectuează verificări/controale/audit la fața locului și solicită declarații, documente, informații.

(3) În cazul nerespectării prevederilor alin. (1) și (2), beneficiarul este obligat să restituie întreaga sumă primită, aferentă proiectului, reprezentând asistență financiară nerambursabilă din instrumente structurale, cofinanțarea și finanțarea contravalorii taxei pe valoarea adăugată plătite din fonduri de la bugetul de stat, după caz, inclusiv dobânzile/penalizările aferente.

Art. 22. — (1) Autoritatea de management este responsabilă de recuperarea creanțelor bugetare rezultate din nereguli în cadrul proiectelor finanțate din instrumente structurale, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 79/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 529/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Autoritatea de certificare și plată recuperează de la autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor comunitare sumele pe care Comisia Europeană le-a diminuat din plățile din instrumente structurale efectuate către Autoritatea de certificare și plată, ca urmare a compensării acestora cu sumele necesare plății creanțelor bugetare ale bugetului Uniunii Europene de către autoritățile române.

(3) Autoritatea de certificare și plată recuperează de la ordonatorul de credite cu rol de autoritate de management, până cel târziu la data închiderii programului operațional, orice sume din instrumentele structurale și din categoriile prevăzute la art. 11 lit. a), b), c) și e), plătite beneficiarilor în cazul programelor operaționale care utilizează mecanismul plății directe, precum și din categoriile prevăzute la art. 11 lit. b) și c), transferate unităților de plată în cazul programelor operaționale care utilizează mecanismul plății indirecte și care, ulterior plăților efectuate către beneficiari, nu au fost incluse sau au fost deduse de Autoritatea de management/Autoritatea de certificare și plată în/din cheltuielile eligibile declarate Comisiei Europene ca urmare a sesizării unor nereguli și nu au fost recuperate de la beneficiari.

CAPITOLUL VII

Proiecte implementate în parteneriat

Art. 23. — Proiectele finanțate din instrumente structurale în cadrul programelor operaționale pentru obiectivul convergență pot avea ca beneficiari parteneriate compuse din două sau mai multe entități cu personalitate juridică, înregistrate în România și/sau în statele membre ale Uniunii Europene, cu condiția desemnării ca lider al parteneriatului a unei entități înregistrate fiscal în România, excepție făcând proiectele pentru care beneficiar este o grupare europeană de cooperare teritorială.

Art. 24. — Pentru implementarea proiectelor prevăzute la art. 23, autoritățile sau instituțiile finanțate din fonduri publice pot stabili parteneriate cu entități din sectorul privat, numai prin aplicarea unei proceduri transparente și nediscriminatorii privind alegerea partenerilor din sectorul privat.

Art. 25. — Aspectele legale, financiare și de altă natură privind proiectele implementate în parteneriat, finanțate în cadrul programelor operaționale pentru obiectivul convergență, vor fi reglementate prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 26. — În termen de 10 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin ordin al ministrului finanțelor publice, se aprobă normele metodologice de aplicare.

Art. 27. — Sumele neutilizate până la data de 31 decembrie 2008, rămase în conturile de disponibilități ale beneficiarilor care au în implementare proiecte finanțate din instrumente structurale, se utilizează în continuare din conturile respective în scopul pentru care au fost acordate, până la lichidarea lor.

Art. 28. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 29/2007 privind modul de alocare a instrumentelor structurale, a prefinanțării și a cofinanțării alocate de la bugetul de stat, inclusiv din Fondul național de dezvoltare, în bugetul instituțiilor implicate în gestionarea instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 2 februarie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 249/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(2) De la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, dispozițiile contrare acesteia, cuprinse în Legea bugetului de stat nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt aplicabile proiectelor/propunerilor de proiecte finanțate din instrumente structurale.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

Viceprim-ministru,

ministrul administrației și internelor,

Dan Nica

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,

Vasile Pușcaș

București, 3 iunie 2009.

Nr. 64.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii de alocare a sumei bănești rezultate din neîndeplinirea de către furnizorii de energie electrică a cotelor obligatorii de achiziție de certificate verzi

Având în vedere prevederile art. 2 lit. h), art. 9 alin. (2), (8) și (9), art. 11 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și h) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 11 din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie,

în temeiul prevederilor art. 3 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 410/2007,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de alocare a sumei bănești rezultate din neîndeplinirea de către furnizorii de energie electrică a cotelor obligatorii de achiziție de certificate verzi, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 45/2005 pentru aprobarea Procedurii de alocare a sumelor de bani rezultate din neîndeplinirea de către furnizorii de energie electrică a cotelor obligatorii de achiziție de certificate verzi, publicat în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 1.158 din 21 decembrie 2005, cu modificările ulterioare.

Art. 3. — Operatorul de transport și de sistem — Compania Națională „Transelectrica” — S.A., furnizorii care furnizează energie electrică clienților finali și operatorii de distribuție vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Petru Lificiu

București, 4 iunie 2009.
Nr. 62.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

de alocare a sumei bănești rezultate din neîndeplinirea de către furnizorii de energie electrică a cotelor obligatorii de achiziție de certificate verzi

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Scop

Art. 1. — Prezenta procedură stabilește modul de calcul al sumei bănești provenite din neîndeplinirea de către furnizorii de energie electrică a cotelor anuale obligatorii de achiziție de certificate verzi, precum și modul de alocare a acesteia operatorilor de rețea.

Domeniul de aplicare

Art. 2. — Prezenta procedură se aplică:

- furnizorilor care vând energie electrică consumatorilor finali;
- operatorului de transport și de sistem care colectează sumele bănești prevăzute la art. 1 lit. a);
- operatorilor de rețea care beneficiază de sumele bănești menționate la art. 1 lit. a) și sunt destinate facilitării racordării la rețea a producătorilor de E-SRE.

Definiții și abrevieri

Art. 3. — (1) Termenii folosiți în cadrul prezentei proceduri au următoarele semnificații:

a) *an de analiză* — anul pentru care se stabilesc furnizorii de energie electrică care nu și-au îndeplinit cota de achiziție de

certificate verzi pentru acel an și modul de alocare operatorilor de rețea a sumei bănești rezultate din penalizarea furnizorilor;

b) *cererea anuală de certificate verzi* — numărul de certificate verzi necesar a fi achiziționat de către toți furnizorii care furnizează energie electrică consumatorilor finali;

c) *certificat verde* — document care atestă o cantitate de un megawatt/oră de energie electrică produs din surse regenerabile de energie electrică. Certificatul verde se poate tranzacționa distinct de cantitatea de energie electrică asociată acestuia, pe o piață a contractelor bilaterale sau pe piața centralizată de certificate verzi;

d) *furnizor de energie electrică* — persoană juridică, titulară a unei licențe de furnizare a energiei electrice, care asigură alimentarea cu energie electrică a unuia sau mai multor consumatori, în baza unui contract de furnizare;

e) *oferta anuală de certificate verzi* — numărul de certificate verzi emise în cursul unui an de către operatorul de transport și de sistem;

f) *operator de rețea* — operatorul de transport și de sistem sau un operator de distribuție;

g) *operatorul pieței de certificate verzi* — persoană juridică ce asigură tranzacționarea certificatelor verzi și care determină prețurile pe piața centralizată a certificatelor verzi, îndeplinind funcțiile prevăzute de prezenta procedură; operatorul pieței de certificate verzi este Societatea Comercială OPCOM — S.A.;

h) *piață centralizată de certificate verzi* — cadrul de desfășurare a tranzacțiilor cu certificate verzi între participanții la piață, organizat și administrat de Societatea Comercială OPCOM — S.A., pe baza unor reguli specifice;

i) *registru certificate verzi* — registru întocmit și ținut la zi de operatorul pieței de certificate verzi, în care sunt înregistrate:

- (i) tranzacțiile încheiate lunar pe piața de certificate verzi, cererile și ofertele lunare de certificate verzi;
- (ii) lista producătorilor de energie electrică din surse regenerabile de energie, a furnizorilor de energie electrică, precum și a certificatelor verzi deținute, consumate de producători, respectiv de furnizorii de energie electrică;
- (iii) alte informații necesare în procesul de validare a ofertelor de certificate verzi;

j) *sistem de cote obligatorii* — mecanism de promovare a producerii de energie electrică din surse regenerabile de energie, prin achiziția de către furnizori a unor cote obligatorii de energie electrică produsă din aceste surse în vederea vânzării către consumatorii deserviți;

k) *surse regenerabile de energie* — surse de energie nefosile, cum sunt: vântul, soarele, apele geotermale, valurile, marea, hidroenergia, biomasa, gazul de fermentare a deșeurilor, denumit gazul de depozit, gazul de fermentare a nămolurilor din instalațiile de epurare a apelor uzate și biogazul;

l) *tranzacționare de certificate verzi* — comercializare a certificatelor verzi pe piața centralizată de certificate verzi la prețul de închidere a acesteia sau prin contracte bilaterale la prețul negociat între părți, respectându-se încadrarea în limitele de preț legal stabilite. Orice tranzacție este înregistrată în registrul certificatelor verzi, prin trecerea acestora din contul vânzătorului în contul cumpărătorului.

(2) Abrevierile utilizate în cadrul prezentei proceduri au următoarele semnificații:

- a) ANRE — autoritatea competentă;
- b) ATR — aviz tehnic de racordare;
- c) CV — certificat verde;
- d) E-SRE — energie electrică produsă din surse regenerabile de energie;
- e) OPCV — operatorul pieței de certificate verzi;
- f) OTS — operatorul de transport și de sistem — Compania Națională „Transelectrica” — S.A.;
- g) SRE — surse regenerabile de energie;
- h) OR — operator de rețea.

CAPITOLUL II

Documente de referință

Art. 4. — Prezenta procedură are la bază prevederile următoarelor documente de referință:

- a) Legea energiei electrice nr. 13/2007, cu modificările și completările ulterioare;
- b) Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a energiei produse din surse regenerabile de energie;
- c) Hotărârea Guvernului nr. 443/2003 privind promovarea producției de energie electrică din surse regenerabile de energie, cu modificările ulterioare;
- d) Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 38/2006 privind aprobarea Procedurii pentru monitorizarea pieței de certificate verzi.

CAPITOLUL III

Calculul sumei bănești provenite din neîndeplinirea de către furnizori a cotelor obligatorii

Art. 5. — Valoarea sumei bănești provenite din neîndeplinirea de către furnizori a cotelor anuale de achiziție de CV depinde de:

- a) valoarea cotelor anuale obligatorii de achiziție de CV impuse furnizorilor;

- b) gradul de îndeplinire a cotelor anuale obligatorii de către furnizori;

- c) contravaloarea unui CV neachiziționat achitată de furnizorii de energie electrică în cazul nerealizării cotei anuale obligatorii.

Art. 6. — Cotele anuale obligatorii de achiziție de CV de către furnizorii de energie electrică sunt stabilite de ANRE și făcute publice până la data de 15 martie, pentru anul precedent, conform prevederilor art. 4 alin. (7) din Legea nr. 220/2008.

Art. 7. — (1) Fiecare furnizor comunică ANRE în scris numărul de CV achiziționate în contul cotei obligatorii a anului precedent, conform machetelor de monitorizare din Procedura pentru monitorizarea pieței de certificate verzi, până în ultima zi lucrătoare a lunii februarie.

(2) ANRE stabilește până la data de 15 martie a fiecărui an, pentru anul precedent, gradul de îndeplinire a cotelor obligatorii de cumpărare de CV pentru fiecare furnizor care vinde energie electrică consumatorilor finali și comunică OTS lista furnizorilor care nu au realizat cotele obligatorii de cumpărare de CV și numărul de CV neachiziționate de fiecare.

(3) Furnizorii de energie electrică plătesc OTS, conform art. 11 din Legea nr. 220/2008, contravaloarea CV neachiziționate la valoarea de 70 euro pentru fiecare CV neachiziționat, calculată în lei la valoarea medie a cursului de schimb stabilit de Banca Națională a României pentru luna decembrie a anului precedent.

(4) Compania Națională „Transelectrica” — S.A., în termen de 5 zile de la data comunicării ANRE, transmite conform prevederilor alin. (2), emite facturi furnizorilor în cauză într-o modalitate în care este asigurată transmisia în maximum 3 zile.

(5) Furnizorii de energie electrică achită sumele datorate, care includ și TVA stabilită în conformitate cu prevederile Codului fiscal, în contul special al OTS, în termen de 15 zile lucrătoare de la data emiterii facturii.

Art. 8. — Relațiile de calcul pentru stabilirea sumei bănești provenite din neîndeplinirea de către furnizorii de energie electrică a cotelor anuale obligatorii, precum și algoritmul de calcul sunt prezentate în anexa nr. 1.

CAPITOLUL IV

Alocarea sumei bănești provenite din neîndeplinirea de către furnizori a cotelor obligatorii

Art. 9. — (1) Suma bănească rezultată din neîndeplinirea cotelor obligatorii de achiziție a CV de către furnizorii de energie electrică este:

- a) colectată de OTS într-un cont separat;
 - b) alocată OR, în baza prevederilor prezentei proceduri, pentru investiții necesare facilitării accesului producătorilor de E-SRE la rețeaua electrică de transport/distribuție.
- (2) Sumele bănești care revin OR sunt considerate ca venituri suplimentare ale acestora și sunt luate în calcul de ANRE la stabilirea tarifelor pentru serviciul de transport și/sau de distribuție, după caz.

Art. 10. — (1) Alocarea către OR a sumei bănești provenite din neîndeplinirea cotelor anuale obligatorii de achiziție a CV de către furnizorii de energie electrică se face de către ANRE, având drept criterii:

- a) numărul de ATR emise pentru racordarea locurilor de producere a E-SRE, pe niveluri de tensiune și la care au fost încheiate contracte de racordare;
- b) puterea instalată pentru care s-au emis ATR pentru racordarea locurilor de producere a E-SRE prevăzute la lit. a), pe niveluri de tensiune.

(2) Numărul de ATR și puterea totală prevăzută a fi instalată, menționate la alin. (1), reprezintă valori înregistrate la sfârșitul anului de analiză pentru care OTS a colectat suma bănească pentru neîndeplinirea de către furnizorii de energie electrică a cotei anuale obligatorii.

(3) Relațiile de calcul pentru alocarea sumei bănești provenite din neîndeplinirea cotelor obligatorii de achiziție de CV

de către furnizorii de energie electrică către OR, precum și algoritmul de calcul sunt prezentate în anexa nr. 2; un exemplu de calcul este prezentat în anexa nr. 3.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 11. — (1) ANRE stabilește anual prin decizie:

- a) lista furnizorilor care nu au îndeplinit cotele obligatorii și numărul de CV care nu au fost achiziționate de fiecare furnizor;
- b) suma bănească provenită de la furnizorii de energie electrică care nu și-au îndeplinit cotele obligatorii;
- c) ponderea care revine fiecărui OR din suma de redistribuit provenită din sumele plătite de furnizorii de energie electrică care nu și-au îndeplinit cotele obligatorii.

(2) Decizia ANRE menționată la alin. (1) se face publică pe pagina de internet www.anre.ro și se transmite OTS.

Art. 12. — (1) Operatorii de rețea transmit lunar la ANRE informații privind ATR emise, respectiv:

- a) numele noilor operatori economici pentru care s-au emis ATR și la care au fost încheiate contracte de racordare;
- b) amplasamentul centralei (localitatea, județul);
- c) denumirea centralei;
- d) puterea instalată;
- e) SRE utilizată pentru producerea E-SRE;
- f) nivelul de tensiune la care se racordează;

g) soluția de racordare;

h) numele operatorilor economici cărora le-au expirat ATR emise.

(2) OTS:

a) comunică ANRE în ultima zi lucrătoare a lunii aprilie situația încasărilor și lista furnizorilor care nu și-au achitat obligațiile de plată și sumele datorate;

b) efectuează plățile către OR în primele 15 zile ale lunii mai, în limita sumei încasate, prin aplicarea ponderilor stabilite prin decizia ANRE prevăzută la art. 11.

Art. 13. — Penalitățile de întârziere aplicate pentru neachitarea în termenul stabilit în prezenta procedură a facturilor emise de Compania Națională „Transelectrica” — S.A. către furnizorii de energie electrică pentru neîndeplinirea cotelor obligatorii sunt egale cu cele utilizate pentru neplata obligațiilor față de bugetul de stat.

Art. 14. — (1) Convenția de participare la piața de CV va include obligația furnizorilor de energie electrică de a achita la OTS, în cazul neîndeplinirii cotelor anuale obligatorii, contravaloarea CV neachiziționate.

(2) Convenția menționată la alin. (1) conține drepturile și obligațiile tuturor părților semnatare, inclusiv obligația furnizorilor de a achita OTS, în cazul neîndeplinirii cotelor obligatorii, contravaloarea CV neachiziționate, la valoarea legal stabilită.

Art. 15. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta procedură.

*ANEXA Nr. 1
la procedură*

A. Calculul sumei bănești provenite din neîndeplinirea de către furnizori a cotelor obligatorii de achiziție de CV

1. Cota anuală Q_i de CV pe care fiecare furnizor i trebuie să o achiziționeze anual de pe piața de CV este egală cu cota obligatorie Q stabilită anual de Legea nr. 220/2008.

2. Se calculează C — numărul de certificate verzi necesar pentru îndeplinirea cotei anuale — cu următoarea relație de calcul:

$$C = Q * EE \quad (1)$$

unde:

Q = cota pentru anul de analiză;

EE = energia electrică furnizată consumatorilor finali în anul de analiză.

3. Se calculează O — numărul de CV disponibile în anul de analiză pentru îndeplinirea de către furnizori a cotei anuale obligatorii emise în anul de analiză de către OTS la care se adaugă certificatele verzi reportate din anul/anii precedent/precedenți (oferta de CV) — cu următoarea relație de calcul:

$$O = CV_{emis} + CV_{rep} \quad (2)$$

unde:

CV_{emis} = CV emise producătorilor pentru anul de analiză;

CV_{rep} = CV reportate din anii precedenți anului de analiză.

4. Dacă în anul de analiză $O < C$ (cererea de CV), cota anuală Q_i se modifică cu următoarea relație de calcul:

$$Q_i = O / C * Q \quad (3)$$

5. Numărul de CV pe care furnizorul i de energie electrică trebuie să le achiziționeze în anul de analiză — CVO_i — se determină cu relația de calcul:

$$CVO_i = EE_i * Q_i \quad (4)$$

unde:

EE_i = energia electrică vândută clienților finali de furnizorul i în anul de analiză, exprimată în MWh;

Q_i = cota obligatorie de CV stabilită în anul de analiză.

6. CVO_i este un număr întreg rotunjit astfel: fracțiunile mai mari sau egale cu 0,5 MWh se rotunjesc prin adaos la 1 MWh, iar cele mai mici decât 0,5 MWh nu sunt luate în considerare.

7. În anul de analiză un furnizor i care cumpără CVC_i certificate verzi:

a) și-a îndeplinit cota dacă $CVC_i \geq CVO_i$;

b) nu și-a îndeplinit cota dacă $CVC_i < CVO_i$.

8. Dacă $CVC_i < CVO_i$, furnizorul i plătește pentru neîndeplinirea cotei obligatorii suma bănească S_i , care se stabilește cu relația de calcul:

$$S_i = (CVO_i - CVC_i) * pn \quad (5)$$

unde:

pn = valoarea de 70 euro plătită de furnizorul i pentru fiecare CV neachiziționat pentru îndeplinirea cotei anuale, calculată la valoarea medie a cursului de schimb stabilit de Banca Națională a României pentru luna decembrie a anului precedent.

9. Suma bănească totală colectată de la furnizorii de energie electrică în cazul neîndeplinirii cotelor anuale obligatorii de CV legal stabilite este:

$$S = \sum_{i=1}^{NF} S_i \quad (6)$$

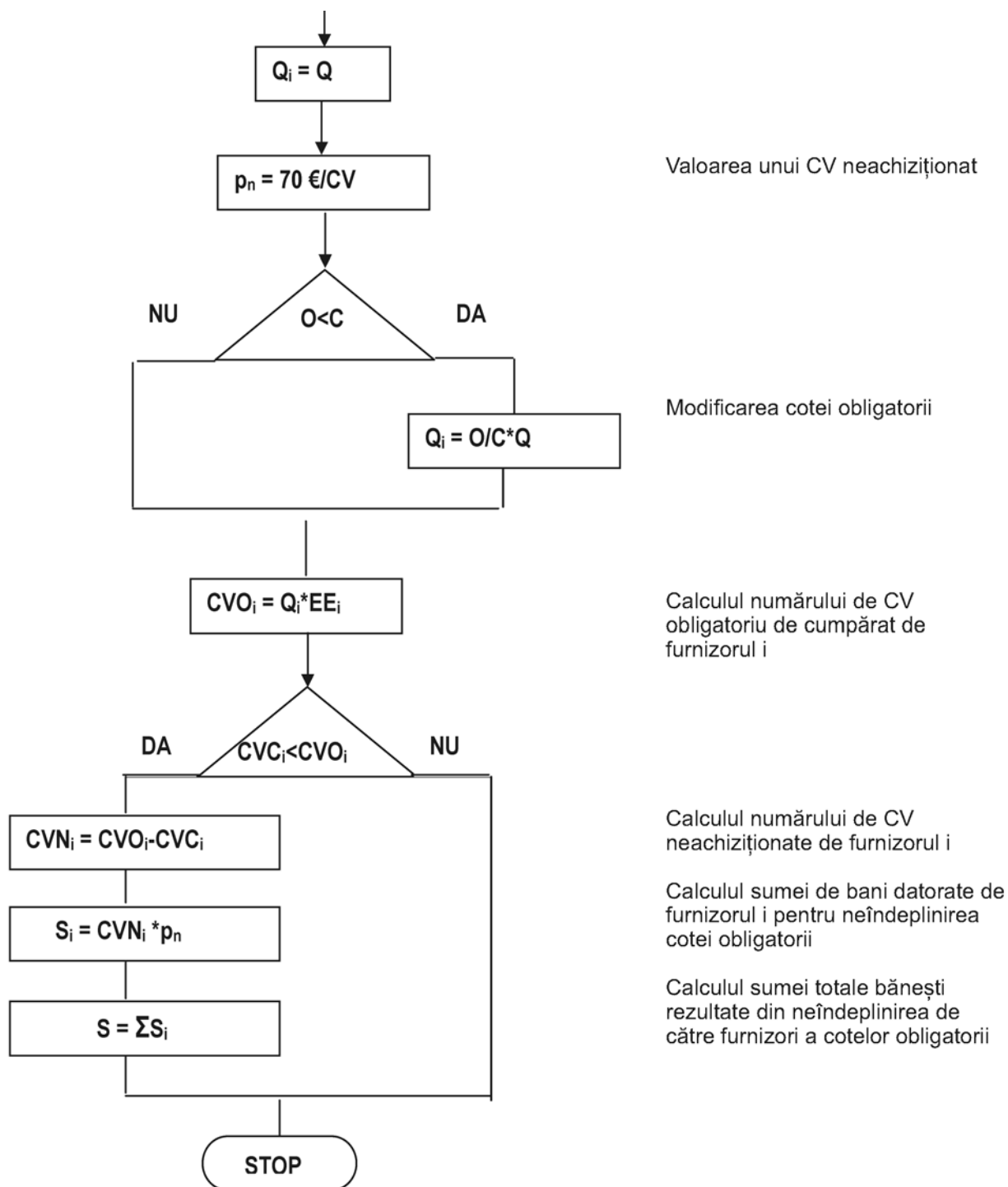
unde:

S = suma colectată de la furnizori pentru neîndeplinirea cotelor obligatorii de CV;

S_i = suma colectată de la furnizorul i pentru neîndeplinirea cotei obligatorii de CV;

NF = numărul furnizorilor care nu și-au îndeplinit cota anuală obligatorie de CV.

B. Schema logică*) pentru calculul sumei bănești provenite din neîndeplinirea de către furnizori a cotelor obligatorii

*) Schema logică este reprodusă în facsimil.

A. Alocarea către un operator de rețea a sumei bănești provenite din neîndeplinirea de către furnizori a cotei anuale obligatorii

1. Pentru fiecare nivel de tensiune și pentru fiecare operator de rețea ANRE stabilește, pe baza datelor furnizate de acesta, un indice de alocare.

2. Indicele de alocare pe nivelul de joasă tensiune — $IE_{JT,i}$ pentru ORi se calculează cu următoarea relație de calcul:

$$IE_{JT,i} = (NA_{JT,i} / \sum NA_{JT,i}) * (PIA_{JT,i} / \sum PIA_{JT,i}) * 100 \{ \% \} \quad (1)$$

unde:

$NA_{JT,i}$ — numărul de ATR emise de ORi pentru racordarea la rețeaua de joasă tensiune (JT) și pentru care sunt încheiate contracte de racordare;

$PIA_{JT,i}$ — suma puterilor instalate din ATR emise de ORi pentru racordarea la rețeaua de JT și pentru care sunt încheiate contracte de racordare.

3. Indicele de alocare pe nivelul de medie tensiune $IE_{MT,i}$ pentru ORi se calculează cu următoarea relație de calcul:

$$IE_{MT,i} = (NA_{MT,i} / \sum NA_{MT,i}) * (PIA_{MT,i} / \sum PIA_{MT,i}) * 100 \{ \% \} \quad (2)$$

unde:

$NA_{MT,i}$ — numărul de ATR emise de ORi pentru racordarea la rețeaua de medie tensiune (MT) și pentru care sunt încheiate contracte de racordare;

$PIA_{MT,i}$ — suma puterilor instalate din ATR emise de ORi pentru racordarea la rețeaua de MT și pentru care sunt încheiate contracte de racordare.

4. Indicele de alocare pe nivelul de înaltă tensiune $IE_{IT,i}$ pentru ORi se calculează cu următoarea relație de calcul:

$$IE_{IT,i} = (NA_{IT,i} / \sum NA_{IT,i}) * (PIA_{IT,i} / \sum PIA_{IT,i}) * 100 \{ \% \} \quad (3)$$

unde:

$NA_{IT,i}$ — numărul de ATR emise de ORi pentru racordarea la rețeaua de înaltă tensiune (IT) și pentru care sunt încheiate contracte de racordare;

$PIA_{IT,i}$ — suma puterilor instalate din ATR emise de ORi pentru racordarea la rețeaua de IT și pentru care sunt încheiate contracte de racordare.

5. Fiecărui OR i se atribuie un indice de ierarhizare IE_i stabilit prin ponderarea indicilor de alocare stabiliți cu relațiile de calcul (1), (2) și (3) cu respectiv valorile 20%, 50%, 30%:

$$IE_i = 20\% * IE_{JT,i} + 50\% * IE_{MT,i} + 30\% * IE_{IT,i} \{ \% \} \quad (4)$$

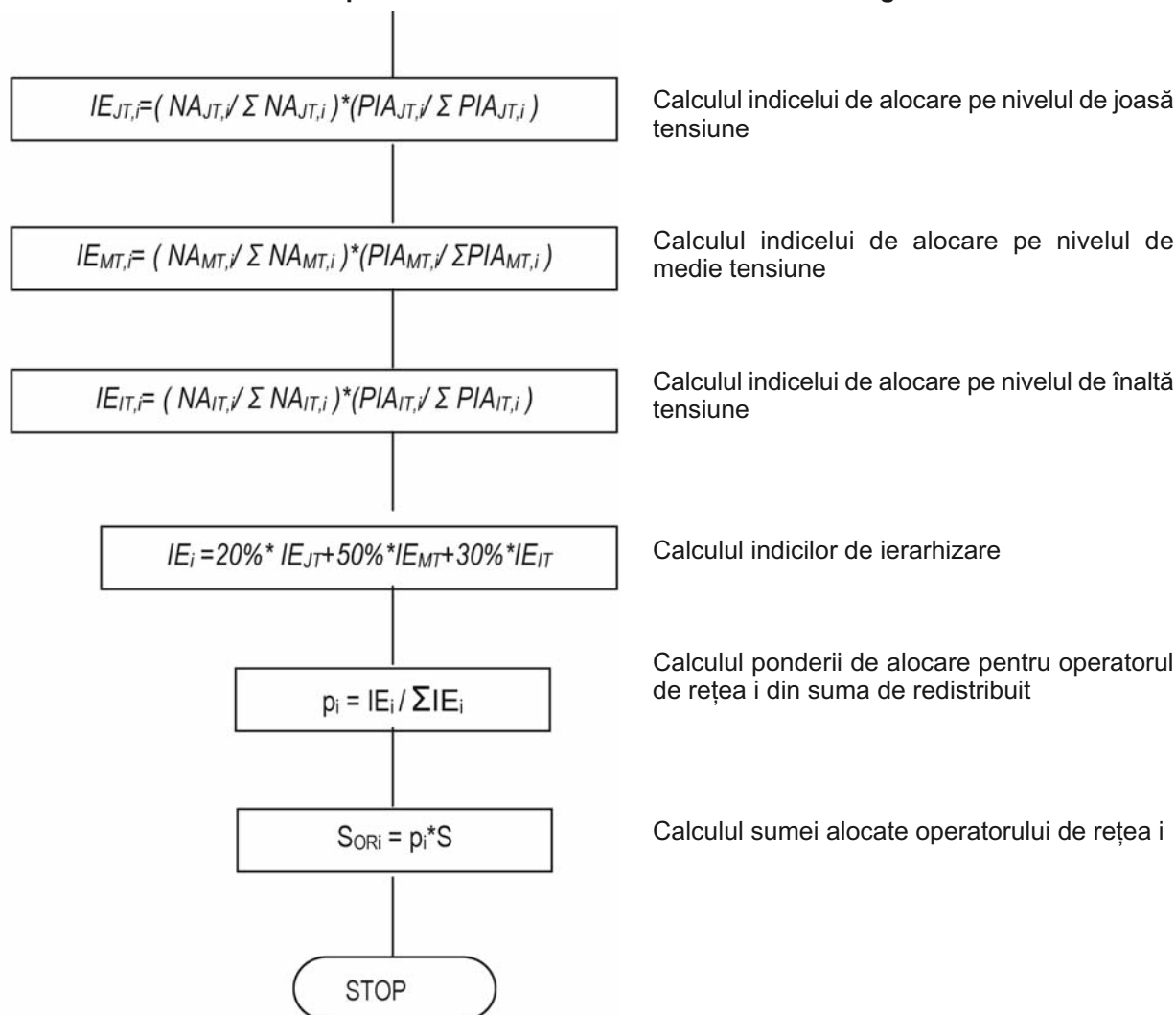
6. Ponderea de alocare p_i a sumei bănești S, provenită din penalitățile plătite de furnizori pentru CV neachiziționate, atribuită unui OR, se stabilește cu relația de calcul:

$$p_i = IE_i / \sum IE_i \quad (5)$$

7. Suma bănească S_{ORi} care revine ORi este:

$$S_{ORi} = p_i * S \quad (6)$$

B. Schema logică*) pentru alocarea către un operator de rețea a sumei bănești provenite din neîndeplinirea de către furnizori a cotei anuale obligatorii

ANEXA Nr. 3**)
la procedură

Exemplu de calcul																		
Nr. crt	Operatorul de rețea	Nivelul de tensiune															IE	PA=IE/ΣIE
		JT					MT					IT						
		NA	PIA	NA/ΣNA	PIA/ΣPIA	IE _{JT}	NA	PIA	NA/ΣNA	PIA/ΣPIA	IE _{MT}	NA	PIA	NA/ΣNA	PIA/ΣPIA	IE _{IT}		
0	1	2	3	4	5	6=4x5	7	8	9	10=8x9	11	12	13	14	15=13x14	15=20%*6+50%*10+30%*15	16	
1	Operatorul 1	2	2	4.3%	7.1%	0.31%	10	10	8.3%	4.0%	0.33%	2	250	8.3%	8.7%	0.73%	0.45%	3.5%
2	Operatorul 2	5	3	10.9%	10.7%	1.16%	25	25	20.7%	10.0%	2.07%	3	300	12.5%	10.5%	1.31%	1.66%	12.9%
3	Operatorul 3	10	4	21.7%	14.3%	3.11%	16	40	13.2%	16.0%	2.12%	2	161	8.3%	5.6%	0.47%	1.82%	14.2%
4	Operatorul 4	5	5	10.9%	17.9%	1.94%	8	50	6.6%	20.0%	1.32%	3	300	12.5%	10.5%	1.31%	1.44%	11.2%
5	Operatorul 5	4	2	8.7%	7.1%	0.62%	19	20	15.7%	8.0%	1.26%	1	300	4.2%	10.5%	0.44%	0.88%	6.9%
6	Operatorul 6	9	6	19.6%	21.4%	4.19%	5	30	4.1%	12.0%	0.50%	2	100	8.3%	3.5%	0.29%	1.17%	9.2%
7	Operatorul 7	2	1	4.3%	3.6%	0.16%	7	25	5.8%	10.0%	0.58%	1	200	4.2%	7.0%	0.29%	0.41%	3.2%
8	Operatorul 8	1	3	2.2%	10.7%	0.23%	21	10	17.4%	4.0%	0.69%	1	350	4.2%	12.2%	0.51%	0.55%	4.3%
9	Operatorul 9	8	2	17.4%	7.1%	1.24%	10	40	8.3%	16.0%	1.32%	9	900	37.5%	31.5%	11.80%	4.45%	34.7%
	Total	46	28	100%	100%	0.1297	121	250	100%	100%	0.1018	24	2861	100%	100%	0.171444	12.83%	100%

*) Schema logică este reprodusă în facsimil.

**) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

LISTA

cuprinzând asociațiile și fundațiile care primesc subvenții de la bugetul local al Consiliului Local al Municipiului Mediaș, pentru anul 2009, precum și cuantumul acestora, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială

Denumirea asociației/fundației	Valoarea subvenției acordate (lei)
Asociația Phoenix Speranța Mediaș	63.000

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 431355